

INFORMATIONSBULLETTINEN

NYA PERU

April 2005
NUMMER TJUGOETT

ORGAN FÖR VÄNSKAPSFÖRENINGEN
SVERIGE - DET NYA PERU

NED MED DEN SUMMARISKA RÄTTEGÅNGEN!

Fajardo
-mordisk
brännvinsadvokat

Morote
-rätt-boss

Jorge Ampuero Trabucco
-bloddrypande
marin-boss

Toledo
-landsutförsäljande
folkmördare

REDAKTIONEN HAR ORDET

2004 har varit ett år med flera viktiga händelser, både för den peruanska revolutionen och för stödarbetet i utlandet, och följaktligen för VfSNPs arbete. Under året har firande genomförts under olika viktiga och centrala datum för folkkriget och Perus Kommunistiska Parti, med föredrag, manifestationer, flygbladsutdelningar etc. på olika orter i Sverige. VfSNP deltog också på en internationell konferens i Malmö (se nedan). Men det viktigaste som hänt och händer sker dock i Peru, där folkets söner och döttrar fortsätter kämpa och ge sitt blod på slagfältet och där en Ny Makt fortsätter blomstra, förebådande grundandet av Folkrepubliken Peru.

Den femte november inleddes en ny rättegång mot Perus Kommunistiska Partis Anförare, Ordförande Gonzalo, på militärbasen Base Naval utanför hamnstaden Callao. Rättegångens främsta syfte är att döma Ordförande Gonzalo till en säker död i reaktionens fängelsehålor, att utmåla honom som en förrädare inför proletariatet och världens folk och för att attackera Gonzalos tänkande, marxismen-leninismen-maoismens skapande tillämpning på den peruanska revolutionens konkreta verklighet och därigenom slå mot maoismen som sådan, som tredje, ny och högre etapp av marxismen med universell giltighet. Därför är försvaret av Ordförande Gonzalo ingen lokal peruansk angelägenhet, utan en avgörande fråga för såväl den peruanska revolutionen som världsrevolutionen.

Denna kontrarevolutionära plan, som är en del av den psykologiska krigsföringen, genomförs av yankee-imperialismen genom CIA och i samarbete med den gamla peruanska staten med dess flotta, lakejer, senderologer, den reaktionära pressen samt den revisionistiska och kapitulationistiska högeropportunistiska linjen (HOL).

Genom sina lögnhistorier vill reaktionen smutskasta Ordförande Gonzalo och få folket att tro att han är en revisionist och kapitulant. Sannings- och försoningskommissionen som är styrd och betald av imperialismen, främst yankeeimperialismen har skrivit att Ordförande Gonzalo är en folkmördare och att han är ”ansvarig för mer än 37,411 peruaners död”. Dessa eländiga individer försöker slå mot och attackerar Ordförande Gonzalo och den peruanska revolutionen med alla medel i syfte att mörda honom och ogiltiggöra maoismen. Genom att döma Ordförande Gonzalo dömer de proletariatets och folkets viktigaste rättighet, rätten att göra uppror.

I rättegången, som genomförs av den landsutförsäljande Toledoregimen, deltar endast de av reaktionen specialinbjudna och välkomna såsom utvalda representanter för inhemsk och utländsk media, och de bilder som dessa smutsiga släppt ut fyller alla deras svarta syften. Ordförande Gonzalo har i detta skådespel naturligtvis inte någon rätt att försvara sig; domaren är betald av imperialismen genom Förenta Nationernas Utvecklingsprogram under ledning av yankees CIA. Reaktionen trampar på och kränker åter och återigen sitt eget juridiska system genom att inte fullfölja sina normer angående de sk. mänskliga rättigheterna; de är falska och cyniska in i märgen.

Perus Kommunistiska Parti står orubbligt fast vid principerna och försvarar, upphöjer och tillämpar marxismen-leninismen-maoismen, Gonzalos tänkande, huvudsakligen Gonzalos tänkande, genom att föra folkkrig. Vi är övertygade att folkkriget i Peru oundvikligen kommer att segra. Därför är det av största vikt att utveckla en världskampanj för att försvara Ordförande Gonzalos liv. Detta gör vi genom att kräva att Ordförande Gonzalo får framträda offentligt och direkt inför nationell och internationell media och att han får uttala sig. VfSNP ger sitt fulla stöd till försvaret av Ordförande Gonzalo som är

den största levande maoisten på jordens yta och uppmanar den internationella kommunistiska rörelsen och alla revolutionärer att delta i kampanjen. Trots olika reaktionärers sabotageförsök så genomfördes den 20 november ett segerrikt firande av 20-årsdagen av den Revolutionära Internationalistiska Rörelsens (RIM) grundande med en internationell konferens i Malmö. På internationell nivå försökte RKP/USA (ett revisionistiskt parti som internationellt försöker utmåla sig som maoismens främsta förkunnare, men som inte ens kan göra revolution i sitt eget land trots den uppenbara revolutionära situation som utvecklar sig ojämnt inom landet) hindra kommunistiska och revolutionära partier och organisationer att delta.

Genom att använda sig av Skånska Dagbladet, bedrev SÄPO en skrämsekampanj med vilken man sökte förhindra massornas deltagande i konferensen; valet av Skånskan är ingen tillfällighet. Sydsvenskan, som har samma ägare, och alltså kontrolleras av samma personer, har en större spridning och genom att välja den mindre tidningen ville den hemliga snuten förhindra att propagandaeffekten som dess kampanj samtidigt gav revolutionärerna blev den minsta möjliga. Denna skrämsekampanj användes sedan som ursäkt för att de som hade hyrt ut den lokal i vilken konferensen först var avsedd att hållas, kunde säga upp kontraktet, och så trodde man att konferensen helt hade saboterats. Men genom kamraters rådgiga och snabba agerande skaffades snabbt en ny lokal och SÄPOs planer kullkastades. Som en del av skrämsekampanjen genomförde snuten, nu de uniformerade attackhundarna, en ren polisterror; området kring Möllevången patrullerades frenetiskt - i än högre omfattning än vanligt - dagarna före konferensen. Kamraterna lät sig inte skrämmas och massorna fick än en gång se hur borgarstatens repressiva organ inget annat är än imperialisternas vakthundar. Revisionister, framförallt från det lilla Göteborgsbaserade missnöjespartiet kpml(r) tittade om natten ut från sina hålor och attackerade illasinnat propagandan för konferensen, genom att systematiskt limma över affischen för konferensen med revisionistrekam, kamraterna satte skyndsamt upp ny propaganda och slog deras planer om stöpet och fienden fick återigen på kort tid stå med svansen mellan benen. Alla dessa löjeväckande och småaktiga försök att störa och hindra konferensen misslyckades och delegationer och Partier från olika länder deltog eller skickade skriftliga hälsningar och inlägg till konferensen. Även ett stort antal deltagare både från Malmö och andra delar av landet fanns på plats.

VfSNP är fylld med optimism och ser med stor iver och glädje fram emot år 2005 fylld med nya segrar och ett än bättre arbete till stöd för det peruanska folkets kamp. Vi kommer att genomföra många aktiviteter såsom; firanden, affischeringar, hålla möten och manifestationer och vårt årliga sommarläger. Ett läger som brukar vara mycket framgångsrikt och lyckat - på schemat står bl.a. olika typer av aktiviteter såsom fotboll, volleyboll, bad etc; det kommer också att genomföras studier och avslutningsvis kommer vi att ha fest. Vår erfarenhet är att deltagarna anser att sommarlägret har gett dem en ny syn på situationen i världen idag och att man har fått mer förståelse för nödvändigheten av folkkriget i Peru. För mer information kontakta respektive lokalavdelning. Väl mött kamrater!

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Den internationella konferensen i Malmö utvecklades segerrikt	sid 4
Den "nya rättegången" är en fars som syftar till att genomföra mordet på Ordförande Gonzalo	sid 7
Ordförande Gonzalo är folkkrig.....	sid 15
Hälsning från VfSNP till den Internationella Konferensen.....	sid 22
Imperialistlakejerna och återvändsgränden.....	sid 24
Vänsterpartiet är en imperialistisk agentur.....	sid 38
internationell aktionsdag, 24 september	sid 47

DEN INTERNATIONELLA KONFERENSEN I MALMÖ UTVECKLADES SEGERRIKT!

Det är med stor optimism och med överväldigande entusiasm som vi har glädjen att delge er, att den Internationella Konferensen i Malmö den 20:e november 2004 blev en seger för Folkkriget och för Ordförande Gonzalo, och stod emot sabotageförsök av imperialismen, reaktionen och revisionismen. Den svenska imperialiststatens säkerhetstjänst SÄPO använde sig direkt av den borgerliga diktaturens makt när de förhindrade hyrandet av den första lokalen. De använde skrämnel och hot liksom väpnade polisstyrkor och revisionister; i en gemensam attack från den djupa avgrund som de kommer ifrån.

Men ingenting hindrade kamraterna, som fördubblade sina ansträngningar för att uppnå den seger som konferensen de facto blev. Delegationer närvarade från olika länder, såsom Italien, Tyskland, Frankrike, Danmark, Spanien och olika delar av Sverige, vilka fyllde den väldekorerade lokalen. Hälsningar från bl.a. Bangladesh och Förenta Staterna inkom också och presenterades. Inlägg efter inlägg tog ställning för Folkkriget och försvarandet av Ordförande Gonzalos liv, samt förkastandet och fördömandet av den summariska rättegången som reaktionen i Peru vill genomföra för att kunna mörda Anföraren för Perus Kom-

munistiska Parti, Ordförande Gonzalo. De deltagande firade 20-årsdagen av den Revolutionära Internationalistiska Rörelsens (RIR) grundande och en fast enighet rådde rörande brännmärkandet av de revisionistiska positioner som uttrycks på nivå av RIR:s Kommitté (RIRKo) och i synnerhet av den revisionistiska och illasinnade styggelsen till parti RKP, Förenta Staternas självutnämnda s.k. ”revolutionära kommunistiska parti”, med dess svarta pamp Bob Avakian i spetsen. Enhälligt fördömdes deras skamlösa attacker mot vår Anförare och deras manande till kapitulation, de önskar leva i harmoni med utsugarna, parasiterande på världsfolken.

Konferensen, vilken uppenbarligen skakade om den svenska imperialismen, revisionismen och reaktionen, innehöll naturligtvis olika inlägg och revolutionära och progressiva organisationer i Sverige deltog. Vår förening, VfSNP, höll ett inlägg som framförde vårt ovillkorliga stöd till det peruanska folket och Perus Kommunistiska Parti, samt vårt försvar av Anförarskapet. Vi hade glädjen att presentera några nya aktioner av Folkets Befrielsearmé, vilka genom sin storslagenhet sluppit igenom censuren och publicerats i den reaktionära peruanska pressen. Studiecirkeln 24:e

September höll ett inlägg om den svenska situationen, som förklarade för oss hur den svenska imperialismen blir mer och mer krigisk och vill erövra positioner i världen. Det innehöll ett hårt fördömande av sossemaffian och dess funktion i den borgerliga diktaturen. Men framförallt manades det svenska folket att följa den väg som det peruanska folket slagit in på, den revolutionära marxist-leninist-maoistiska, att föra folkkrig och vara en del av den proletära världsrevolutionen. Störst applåder fick PKPs alstrade organisation för arbetet i utlandet, Folkrörelsen Perus (MPP) inlägg, vilka på ett klart och slående sätt lade fram PKPs linje och ståndpunkt och som klargjorde situationen i Peru och i världen. Slagorden ekade;

LEVE ORDFÖRANDE GONZALO!
NED MED DEN SUMMARISKA
RÄTTEGÅNGEN!
LEVE 20-ÅRS DAGEN AV RIRs GRUN-
DANDE!
FÖRSVARA ORDFÖRANDE GON-
ZALOS LIV!

Knutna nävar höjdes vid podiet och från salen där de närvarande massorna stämde in i slagorden.

Inlägg hölls av Italiens Kommunistiska Parti maoisterna som förklarade sin beredvillighet att försvara Ordförande Gonzalos liv och sin fasta position att det är möjligt att föra, och skall föras folkkrig, i alla länder, i tredje världen liksom i de imperialistiska länderna (såsom Italien och Sverige m.fl.).

En film från Producciones Vizcatan visades som tog upp den internationella kommunistiska rörelsens historia och dess milstolpar; Pariskommunen 1871, revolutionens generalrepetition 1905, oktoberrevolutionen 1917, den kinesiska revolutionens triumf 1949 samt den stora proletära kulturrevolutionen 1966-1976. Den tog även upp den nya stora vågen av den proletära världsrevolutionen och folkkriget i Peru som dess ledfyr och strålande exempel. Den tryckte ner revisionismen i skammen, i synnerhet ”destilleraren” Bob Avakian vars fula anlete förlöjligades och hänades.

Konferensens optimism och fasthet nådde även till Peru vilket stärker moralen hos kamraterna där, då de får veta att det finns ett starkt och fast internationellt stöd för deras rättfärdiga kamp. I Peru där reaktionen håller en summarisk rättegång mot vår Ordförande Gonzalo är behovet av att hålla fast vid honom och hans allsmåttiga tänkande mycket viktigt.

Konferensen avslutades med kamratskap. Med god mat, dryck, dans och sång, enade vi oss än mer och som alla kunde se så är folkkriget oövervinnligt och står emot alla angrepp och ingen och inget kan hindra dess frammarsch, varken imperialismen, reaktionen, revisionismen eller naturen (inga oväder i världen kan stoppa den mäktiga kraft som den proletära internationalismen är).

REDAKTIONEN.

¡Proletarios de todos los países, uníos!

**CONFERENCIA INTERNACIONAL EN SUECIA:
¡VIVA EL 20° ANIVERSARIO DEL
MOVIMIENTO
REVOLUCIONARIO INTERNACIONALISTA!
¡DEFENDER LA VIDA DEL
PRESIDENTE GONZALO!
¡VIVA EL MAOÍSMO!**

Movimiento Popular Perú

Octubre, 2004

Den ”nya rättegången” är en fars som syftar till att genomföra mordet på Ordförande Gonzalo

Vi kräver att Ordförande Gonzalo får framträda offentligt, i direktsändning, inför den nationella och internationella pressen i tv-sändning, och att han får uttala sig!

Den 5 november 2004, deklarerade den gamla peruanska statens s.k. juridiska makt ”inledandet” av vad de kallar ”den första muntliga rättegången mot den Lysande Stigens ledning, ledd av deras högsta ledare”, Ordförande Gonzalo, ”för terroristbrotten som begåtts mot den peruanska staten”. Denna fars till ”rättegång” utförs i koncentrationslägret på flottbasen Callao - på vilken Ordförande Gonzalo, Anförare för Perus Kommunistiska Parti och den peruanska revolutionen, sitter fängslad i total isolering sedan tolv år tillbaka - kränkande alla hans rättigheter: berövad rätten till försvar; med lagar och bevisning som är ogiltiga, i ett militärfängelse; med domare uttryckligen utsedda för att döma honom, betalda av imperialismen genom det s.k. Förenta Nationernas Utvecklingsprogram (FNU), kontrollerade av den pe-

ruanska marinen under ledning av yankees CIA; och med en bedragare i dess tjänst, rätten Fajardo, som falskeligen presenteras som ”försvarare” av den viktigaste krigsfången i världen i dag. Vi avslöjar att det inte är ”ett offentligt förhör”, vilket är det intryck de försöker ge, med hela föreställningen arrangerad, för de tillåter inte fri tillgång för pressen eller för allmänheten, följande arrangemanget som gjorts av den fascistiska, folkmördande och landsutförsäljande Toledo-regeringen, avlad av yankeeimperialismen, som genom Olivera Vega har deklarerat: ”Man måste undvika att denna rättegång blir till en resonanslåda för Lysande Stigen”; de som har tillgång till ”åhörarlådan” är representanter för inhemsk och utländsk media som alltid villkorslöst varit i dess

tjänst, tillsammans med civilklädda polisagenter och militärpersonal som åskådare.

Vi upprepar därför vårt avståndstagande, fördömande och förkastande av denna ”nya rättegång”, så väl som alla kommande ”rättegångar”, och hur många de än iscensätter och hur många domar de än vågar avkunna: för inget eller ingen kan göra dem giltiga, de kränker sitt eget reaktionära juridiska system och deras egen internationella rätts mest grundläggande normer, vilka de dagligen trampar på; men det som är av mest betydelse och av vidsträckt betydelse för oss, är att de försöker döma proletariats och folkets högsta rätt, att göra uppror, att göra revolution med folkkrig, medan de, de verkliga folkmördarna, har utsett sig själva till domare obevekliga i att försvara det ruttna och fallfärdiga system av exploatering och förtryck som dominerar Peru och hela världen. Det är rätt att göra uppror!

Vi återförsäkrar oss i vårt underordnande till Ordförande Gonzalo och hans allsmäktiga tänkande, Anföarskap för Partiet och revolutionen, i hans personliga ledning, i Partiets Enhetsbas, och i vårt oöverbanneliga folkkrig, som inte ens för en stund

har stannat upp, i principen att ledningen aldrig dör och i vårt underordnande till kamraten som leder Centralkommittén och hela Partiet, ståndaktig i principen att när fanan en gång har hissats får den aldrig halas, och i folkkrig till kommunismen; en ledning karakteriserad av dess fasthet i principerna, härdad till Ordförande Gonzalos avbild och efterliknelse, en ledning erkänd och beprövad i hård kamp, vilken riktigt och korrekt leder folkkriget på själva slagfältet. Vi brännmärker och avskiljer oss från den revisionistiska rutenheten som säger att man kan leda Partiet från fängelserna.

Med djupaste klasshat avslöjar, fördömer och förkastar vi än en gång den ondsinta roll som råttorna i den revisionistiska och kapitulationistiska högeropportunistiska linjen (HOL) spelar som försöker framställa sig som den ”historiska ledningen” för PKP och vilka som en del av fiendens plan, som vi avslöjar, låter i detta montage denna Huatay och denna Clavo framträda, som skulle ha haft något med Partiets internationella arbete att göra, medan råttornas svarta huvuden, som Pantoja och Morote skamligt gömmer sig. Allt detta är

orkestrerat av yankees CIA för att ge fart åt några individers undergrävande handlingar, som inifrån den Revolutionära Internationalistiska Rörelsens Kommitté (RIRKo) har för vana att tjäna som resonanslåda åt alla spyor som kommer ut från reaktionens kloaker, vilket objektivt sett leder till fullt samarbete med fiendens plan.

Det är därför som det inte på något sätt är en tillfällighet, inte ett resultat av "behandlandet av rättsfallen", etc., att dessa s.k. "nya rättegångar" börjar med den som verkar minst viktig. Nej! Det är inte så! Det verkliga är att imperialismen, reaktionen och revisionismen har behov av att döma Ordförande Gonzalo; det är därför de behöver säga "*att han erkänner sitt ansvar...*" (som råttan Fajardo säger), att han "*inte har sänkt garden*", etc. (som de reaktionära talesmännen och journalisterna säger), för att säga att de "tillämpar lagen" för att gå vidare till hans slutliga förintande och på ett slugt och avskyvärt sätt fortsätta anklaga Ordförande Gonzalo för att vara ledare för HOL, förgäves diskreditera Ordförande Gonzalo inför Perus folk, världens folk och det internationella proletariet.

Imperialismen, huvudsakligen yankee-imperialismen, drömmer om att med denna ondskefulla rättegångs-föreställning hindra det definitiva överkommandet av folkkrigets krök på vägen och erövrandet av Makten i hela landet; den drömmer om att hindra marxism-leninism-maoismen, huvudsakligen maoismen från att hävdas som enda befäl och vägledning för den nya stora vägen av den proletära världsrevolutionen, som tredje, nytt och högre stadium av det internationella proletarietets ideologi, definierat som sådant av Ordförande Gonzalo, som har preciserat dess innehåll och bidragit till dess utveckling; den drömmer om att vara i stånd att hindra att Gonzalos Tänkande entroniseras i det internationella proletarietets och världens folks hjärtan och sinnen. De är konkret ute efter att förinta Anföraren för Partiet och revolutionen, förövande mordet av Ordförande Gonzalo, kulminerande således det långsamma mord som i sig hans fängelseförhållanden medför, och smutskasta honom som en revisionist och kapitulant. Som de mest skilda av reaktionens representanter hävdar, att man måste "*avmys-*

tifiera” Ordförande Gonzalo, för de fruktar ”att han omvandlas till marxismens fjärde svärd”.

På grund av allt detta, återbekräftar vi vårt avslöjande, gjort sedan fienden satte igång denna del av dess förintelseplan mot Ordförande Gonzalo, att de ”nya rättegångarna” utgör en del av planen som förs fram av yankee-imperialismen och CIA, genom den peruanska marinen, användande deras lakejer i den gamla peruanska staten, deras ”senderologer” och den reaktionära pressen, allt med de eländiga råttorna i den HOLs direkta samarbete.

Som en del av detta har de intensifierat sin kampanj av psykologisk krigföring mot Ordförande Gonzalo, med lögnhistorier som säger att han är *”folkmördaren som är ansvarig för mer än 37,411 peruaners död”*, baserande detta på *”slutsatserna”* från *”Sannings- och Försoningskommissionen”*, styrd och betald av imperialisterna, huvudsakligen yankee-imperialisterna. För att avvärja kampanjen för att bryta Ordförande Gonzalos totala isolering, försöker de förneka denna isolering, sägande att vår Anförare skulle vara i ett *”gyllene fångelse”*, åtnjutande alla slags privilegier. Vi avslöjar även

de s.k. *”försvararna av mänskliga rättigheter”*, som har säregenheten och cynismen av att vara agenter inblandade i den gamla peruanska statens repressiva apparater under täckmantel av de Icke Governmentala Organisationerna för *”försvar av de mänskliga rättigheterna”*; likaledes avslöjar vi det Internationella Röda Korsets ondskefulla roll.

Vi visar klart att det idag är mer brådsåkande än någonsin att fortsätta kräva att Ordförande Gonzalo får framträda offentligt, i direktsändning, inför nationell och internationell press i tv-sändning, och att han får uttala sig, för i *”rättegången”*, har detta rättfärdiga krav, som tjänar till att försvara Ordförande Gonzalos liv och att bryta hans isolering, på intet sätt tillfredsställts. Vad som har visats av pressen, direkt styrd av fienden, är foton och videos, redigerade och spridda av fienden själv; Rapporten rörande de *”fyra slagorden”* som de *”anklagade”* påstås ha ropat, är slagord som ingen journalist kan ha hört, för t.o.m. råttan Fajardo har cyniskt deklarerat att *”mikrofonerna stängdes av och det förstärkta glaset var ljudisolerat”*; ingen varken kan eller vill därför för-

klara var denna information kommer ifrån. Vi hävdar kategoriskt att de på detta sätt skapar dubbla versioner vilket tjänar till att döma och smutskasta Ordförande Gonzalo. Det samma gäller för uttalandena av råttan Fajardo att *"han kommer att samarbeta"* i rättegången. Genom detta spektakel den 5e november, 2004, tror de att de har fabricerat förutsättningar och antaganden för att genomföra den muntliga "rättegången" utan att vi kan se eller höra Ordförande Gonzalo. Det är på samma sätt som de har gjort sedan presentationen av lögnhistorien om "fredsöverenskommelsen" 1993, det är samma sak som imperialismen, huvudsakligen yankee-imperialismen, gör i hela världen, och låter oss inte luras: det är en slug och ondsint lögnhistoria som vi redan har avslöjat, och vi avslöjar igen idag, ytterligare en varning till dem som inifrån RIRKo försöker sprida ut och ge eko åt en sådan stor styggelse, av allvaret av att begå ett sådan överlagt kontrarevolutionärt brott.

Toledo, "yankeen med indianmössa", de folkmördande väpnade styrkorna, kyrkohierarkin, domarna och byråkraterna som stödjer folkmordet, såväl som

deras stora marionettspelare, imperialismen, huvudsakligen, yankee-imperialismen, skall veta att de ansvarar för vår Anförares liv och hälsa, och om något händer med honom, kommer de att betala med sina och alla sina gelikars liv, kosta vad det kosta vill! Vi kommer att krossa dessa folkmördande hyenors svarta drömmar, och: Vi kommer att segra! **Ni kommer att se det! Ni kommer att se det!**

Ordförande Gonzalos liv har försvarats och försvaras huvudsakligen med folkkrig; vi hälsar med revolutionär glädje de aktioner som genomförts, mycket lägligt, i tiden kring "rättegången", av Folkets Befrielsearmé, allomfattande ledd av Perus Kommunistiska Parti. Oavsett hur mycket imperialismen, reaktionen och revisionismen vill dölja det, så visar dessa rungande och omskakande aktioner i folkkriget, som utvecklas i hela landet, ännu en gång hur Partiet övervinner kröken på vägen, försvarande och expanderande den nya Makten.

Vi anser att det mycket nödvändigt att förkasta och fördöma deltagandet i imperialismens lögnhistorier, propagandan till

favör för HOL, etc., A World To Wins "Nyhetstjänst", vilken mer än någonsin på ett öppet och oförnekligt sätt våldsamt går emot Perus Kommunistiska Partis positioner och avtalen som ingåtts av hela den Revolutionära Internationalistiska Rörelsen, vilken enhälligt har tagit ställning för Centralkommittén. I dess utgåva den 25e oktober 2004, tjänar de förintelseplanen mot Ordförande Gonzalo, ännu en gång förenande sig med fiendelägrets kör. Bland andra gör de propaganda för den påstådda "nuvarande advokaten för Ordförande Gonzalo, Manuel Fajardo", emedan de mycket väl vet att Fajardo inte är något annat än ännu en HOL-råtta; han har ingenting att göra med försvaret av Ordförande Gonzalos liv, tvärtom är han Osman Morotes (ett av HOLs svarta huvuden) lakej och brännvinsadvokat. Nämda HOL strukturerades utanför Partiet, i fångelserna, närda och under gudfaderskap av reaktionen, och inte som RIRKo och dess anhängare ihärdigt påstår, med en undergrävande attityd, tvärtmot deras påstådda ställningstagande för Centralkommittén, propagerande falskheten att den "uppstod inom Partiet". Hela denna "nyhet" som de publicerar, där de dessutom utnämner en HOL-råtta

till "kamrat", är inget annat än fortsättandet av deras svarta verk mot Ordförande Gonzalo utfört av visst folk inom RIR som ihärdar i sina revisionistiska positioner, ledda av RKP/USA och dess svarta pamp, Bob Avakian.

Vi kallar Partierna och organisationerna i RIR att fullfölja kampanjen: Sätt himmel och jord i rörelse för att försvara Ordförande Gonzalos liv!, och vi uppmanar den internationella kommunistiska rörelsen och alla revolutionärer att delta i denna, fortsättande med omskakande aktioner som de som genomfördes på den Internationella aktionsdagen den 24e september 2004, höjande dem till en än högre nivå.

Leve Ordförande Gonzalo och hans allsmåttiga tänkande!

Försvara Ordförande Gonzalos liv!

Leve det ärorika Perus Kommunistiska Parti!

Folkkriget kommer oundvikligen att segra!

Folkrörelsen Peru
November 2004

**UPPHÖJ, FÖRSVARA OCH
TILLÄMPA MAOISMEN!**

WWW.MAOISTISKTFORUM.SE

www.redsun.org

Proletarians of all countries, unite!

Website of Red Sun magazine

Se film! Visad på den
internationella konferensen i Malmö.

Kamraterna i Folkets Befrielsearmé besegrade under slutet av 2004 reaktionens blodrypande horders kampanj mot de revolutionära stödbaserna i Ene- och Tamboflodens dalgångar.

ORDFÖRANDE GONZALO ÄR FOLKKRIG!

I den ”nya rättegångs”-föreställningen och hela montaget utarbetat av yankee-imperialismen genom det ondsinta CIA, vilken den gamla peruanska staten och pilsnerjournalisterna och charlatanerna i dess tjänst presenterade som en ”mega-föreställning”, har det bekräftats, av allt som hänt, före, under och efter den 5 november, att frågan om Ordförande Gonzalo, anförare för Partiet och Revolutionen, har blivit ett centralt problem för folkkriget och för den proletära världsrevolu-

tionen. Således, med anledning av 70-årsdagen av Ordförande Gonzalos födelse och Folkets Befrielsearmés dag, med avsikt att tjäna till dess större firande och mer än någonsin återbekräftande oss själva i anförarskapet och i vårt Partiets Enhetsbas, vill vi därför rikta uppmärksamheten, inte på det ”legala” spelets alla förvecklingar, utan på vad som är huvudsakligt i hela denna situation: att upphöja, försvara och tillämpa, huvud-sakligen tillämpa,

UTTALANDE FRÅN FOLKRÖRELSEN PERU

marxismen-leninismen-maoismen, gonzalos tänkande, huvudsakligen gonzalos tänkande; därför, skall vi se hur frågan om anförarskapet återverkar i den peruanska revolutionen som utvecklar sig som del och till tjänst av världsrevolutionen.

Det är Ordförande Gonzalo som har definierat maoismen som tredje, ny och högre etapp av marxismen och att vara marxist idag betyder att vara marxist-leninist-maoist, huvudsakligen maoist, och skapande tillämpat den. Folkkriget i Peru, upphöjande marxismen-leninismen-maoismen, gonzalos tänkande, huvudsakligen gonzalos tänkande har visat för världen klassens högsta militära teoris universella giltighet, det oöverbärliga folkkriget. Den Revolutionära Internationalistiska Rörelsen (RIR) har gjort framsteg med tillämpningen av folkkriget i Peru. RIRs framåtskridande är oskiljaktigt från folkkrigets framåtskridande, av de kommunistiska partiernas. Ned med dem som vill begränsa Internationalen till konferenser med RIRs "permanenta medlemmar" och till byråkratiskt hanterande! Detta är Teng Hsiopings gamla praktik av politiken av "de nära och kära" och än mer, formerna en International på grundval av denna revisionistiska aska. Det nya byggs mitt under folkkriget, det nya närs av tillämpningen av

maoismen på varje lands verklighet, på kamperna, i byggandet av Kommunistiska Partier, krossande inringnings- och tillintetgörelsekampanjer. Det nya grundar sig på marxismen-leninismen-maoismen, huvudsakligen maoismen och det organisatoriska följer det ideologiska och det politiska; RIR, Internationalen, organisationerna, alstras mitt under stora strider framförda av vänstern, aldrig av högern, det är det huvudsakliga; när har de gjort det? Högern kämpade aldrig för att hävda maoismen i RIR; de säger idag "de nära och käras' International", idag schackrar de, idag säger de: "vi är vänstern, vi sa maoism, så gör nu som jag säger". Ordförande Gonzalo har redan bekämpat detta. Och vi låter påminna ännu en gång, som vem som helst kan se i dokumenten från denna tid av RIRs medlemmar, att Avakian motsatte sig maoismen; vi upprepar: Avakian motsatte sig maoismen, oavsett vad de säger nu.

Sedan uppkomsten av den revisionistiska och kapitulationistiska högeropportunistiska linjen (HOL) - sammansatt av förrädare, gamla revisionister och infiltratörer som strukturerade denna

förbannade linje utanför Partiet, i fängelserna, under de väpnade styrkornas gudfaderskap, när lögnhistorien om "fredsavtalet" kom ut från reaktionens kloaker, som en del av yankee-imperialismens plan, sätande i rörelse dess marionetter, de väpnade styrkorna, inom de väpnade styrkornas olycksaliga "20-årsplan", med den ondsinta CIA-agenten Montesinos och hans SIN - har man i väsen siktat på att förneka Ordförande Gonzalos anförarskap; precis som ärkeförrädaren Lin Piao, har de önskat omvandla revolutionens anförarskap till en tom och död ikon. HOL reviderar anförarskapets själva grund, marxismen-leninismen-maoismen, gonzalos tänkande, huvudsakligen gonzalos tänkande, med deras luntor av omisskännlig revisionismens stämpel; här är det nödvändigt att betona att de reviderar gonzalos tänkande, d.v.s., såsom Bernstein lät påskina att han baserade sig på marxismen, Chrustjov på marxismen-leninismen och Teng på maoismen, hävdande att de anpassar proletarietets ideologi till "nya omständigheter", har denna råttkull av HOL alltid påstått att de baserar sig på marxismen-leninismen-maoismen, gonzalos tänkande, huvudsakligen gonzalos tänkande; det är precis därför Partiets Centralkommitté från första början har avslöjat dem som

revisionister - en nödvändig precisering som den Revolutionära Internationalistiska Rörelsens Kommitté (RIRKo) alltid har motsatt sig. Således, är det så viktigt det som RIRKo senare lägger fram, att de "inte vet om Ordförande Gonzalo är författare av 'fredsbreven'" - en position som de vidhåller till idag, även efter att reaktionen själv erkänt att det är en lögnhistoria - och att "HOL strukturerades inom Partiet" och därför att man måste "söka dess ursprung i PKPs historia och linje". Allt det framlagda av RIRKo om denna situation från -93 till idag, d.v.s. under mer än ett decennium, från deras lakejers dokument, till "argumentationen" om Plechanov, deras "skärskådande", deras roll i mordförsöket på Internationella Nödkommittén, etc., utgör delar av detta. Vad menas med "PKPs historia och linje"? Det är just precis marxismen-leninismen-maoismen, gonzalos tänkande, huvudsakligen gonzalos tänkande. D.v.s., samtidigt som de sade sig inte ha en "enhällig ståndpunkt" angående revolutionens behov av ett Anförarskap baserat på ett vägledande tänkande, siktade de och siktar de, liksom HOL, objektivt inom samma plan av yankee-imperialismen,

på att förneka, att revidera gonzalos tänkande. De vill ha ett "PKP" utan marxismen-leninsmen-maoismen, gonzalos tänkande, huvudsakligen gonzalos tänkande och därför ett "PKP" utan ett Anförarskap, utan Ordförande Gonzalos Anförarskap; de vill ha ett "PKP" enligt imperialismens intresse, ett "parti" som sätter massor i rörelse och drar dem till valen; Partiet behöver aldrig valen för att ackumulera styrkor. Och detta "parti", som sökes såväl av yankee-imperialismen, den peruanska reaktionen, de eländiga råttorna i HOL och Avakian - som med sin styggelse till revisionistparti står i spetsen för de revisionistiska positionerna inom RIRKo -, kommer aldrig vara partiet som utvecklar folkkrig, men ett revisionistiskt missfoster anpassat inom, den gamla ruttna peruanska statens "demokrati". Därför att gonzalos tänkande är den skapande tillämpningen av marxismen-leninismen-maoismens, huvud-sakligen maoismens allmängiltiga sanning på den peruanska revolutionens konkreta förhållanden som vägleder Partiet i allt dess handlande; en skapande tillämpning av marxismen-leninismen-maoismens, huvudsakligen maoismens allmängiltiga sanning är oundgängligt för ett folkkrig, utan en sådan, finns inte folkkrig; i bästa fall vore det en "mekanisk

kopia" som osvikligen kommer att sluta som en simpel väpnad kamp som aldrig kommer leda till revolutionens seger, men som förr eller senare kommer att falla i att tjäna imperialismens intressen. Marxismen är vägledning till handling, den är livskraftig, ungdomlig och levande; Avakian motsätter sig detta; från sitt elfenbenstorn predikar han att tillämpningen av det allmänna till det säregna skulle leda till att det säregna förnekar det allmänna, för att han lever i den revisionistiska illusionen att det allmänna är tillräckligt; han vet inte vad en revolution är, han vet inte vad konkret analys av konkreta förhållanden betyder. Varande Ordförande Gonzalos anförarskap, marxismen-leninsmen-maoismen, gonzalos tänkande, huvudsakligen gonzalos tänkande, Partiet och folkkriget, de fullständiga och totala motsatserna till Avakians antimaoism, till hans revisionism, är de av naturen hans huvudfiende, mot vilken Avakian känner botenlöst hat, ett borgerligt, imperialistiskt klasshat, och han kommer därför aldrig att överge sin önskan att diskreditera den som en del av sitt sökande, sin svarta dröm, att göra slut på revolutionen. Hur är det möjligt att pretenderer på att vara ledare för den Internationella

Kommunistiska Rörelsen, vilket Avakian och hans hejdukar i RIRKo har självutnämnt sig till, kan komma med amsagor som att revisionismen har sin härkomst i marxismen? För det är det som det betyder när de framlägger att man måste söka HOLs ursprung i ”PKPs historia och linje”, försökande låta förstå att HOLs ursprung finns i marxismen-leninsmen-maoismen, gonzalos tänkande, huvudsakligen gonzalos tänkande. De säger att lögnen här rör ur sanningen, d.v.s. att för dessa eländiga är lögnen inte en förvanskning av sanningen utan ett eget uttryck av själva sanningen, alltså att det varken finns sanning eller lögn, det är ren nihilism. Det är på grund av denna åskådning som de aldrig kommer att förstå att tvålinjerskampen är återspeglning av klasskampen inom Partiets barm, det är på grund av detta som varje individ för dessa herrar, kan ha sin egen linje. På grund av allt detta, motsätter sig Avakian och hans gelikar rekonstitutionen av de Kommunistiska Partierna, såsom marxist-leninist-maoistiska militariserade partier som så fort som möjligt inleder folkkrig i alla länder på jorden utan något som helst undantag, vilket är precis den huvudsakliga förutsättningen för att kunna utveckla världsfolkkriget, med de förtryckta nationerna som

stödbaser inringande imperialismen; medan Ordförande Gonzalo med sitt allsmåttiga tänkande, vilket bidrar till en ny utveckling av marxismen, är denna process huvudarkitekt, han tjänar till den segerrika utvecklingen av rekonstitutionen av de Kommunistiska Partierna. Således, problemet om anförarskapet och dess grundval, marxismen-leninsmen-maoismen, gonzalos tänkande, huvudsakligen gonzalos tänkande, är frågan om att göra revolutionen, den peruanska och världsrevolutionen. I korthet, HOL, Avakian och alla deras gelikar betyder mer exploatering, förtryck, hunger och misär. Ordförande Gonzalo är folkkrig till Kommunismen.

En nyckelfaktor i det som HOL lägger fram, användande montaget och hela kampanjen av psykologisk krigföring (en integrerad och oundgänglig del av låg-intensitetskrigföringen), har varit och är ”man måste underordna sig Ordförande Gonzalo”, och då Ordförande Gonzalo är anförarskap för Partiet och revolutionen, ”spelar det ingen roll om du förstår det eller inte”; detta syntetiseras i det som en av deras springpojkar i utlandet nyligen spydde upp: ”blind lydnad till an-

förarna”. Detta är ännu en revidering av marxismen-leninsmen-maoismen, gonzalos tänkande, huvudsakligen gonzalos tänkande. Ja! Vi underordnar oss verkligen ovillkorligt Ordförande Gonzalos personliga ledarskap, och detta även om vi inte förstår en särskild situation, men detta är mycket olikt ”blind lydnad” eftersom det är ett medvetet ovillkorligt underordnande, och underordnande är inte medvetet om det inte baserar sig på fasthållandet av marxismen-leninsmen-maoismen, gonzalos tänkande, huvudsakligen gonzalos tänkande; och om det är blint, då är det inte kommunisternas och revolutionärernas underordning, utan livegnas underkastelse. Ordförande Gonzalo är partienighetens centrum, han är oersättlig, folkkriget utvecklar sig under hans Anförarskap, övervinnande den svåra och komplexa kröken på vägen, för Partiet tillämpar den stora principen att ”befälet aldrig dör” och vi baserar oss på den personliga och kollektiva ledningen, hållande mycket i åtanke ledarnas roll. Varande att vår Anförare, vår käre och respekterade Ordförande Gonzalo, fysiskt befinner sig i fiendens händer, i absolut isolering, än mer då det är en norm i den internationella kommunistiska rörelsen att man inte leder från fängelset, kan han inte dagligen inte, i egen person, leda folkkriget, utan detta

åtar sig Centralkommittén med en kamrat härdad till Ordförande Gonzalos avbild och efterliknelse i spetsen. Därför, att underordna sig Ordförande Gonzalos anförarskap, att underordna sig hans personliga befäl, kräver att man underordnar sig Partiets ledningssystem och mycket särskilt kräver det att man underordnar sig Centralkommittén och kamraten som idag står i spetsen för den.

RKP-USA hänvisar till vår Anförare som han som är ”känd som Ordförande Gonzalo”, som om han vore vem som helst, och därefter skall de lägga fram att ”vi har knappt känt honom”, för att sedan förneka honom och därefter bekämpa honom öppet. De har alltid motsatt sig att försvara honom i hans egenskap av Anförare och ännu mindre som den som har definierat maoismen som tredje, nytt och högre stadium av marxismen.

Ordförande Gonzalo är oskiljaktig från hans allsmåktiga tänkande, marxismen-leninsmen-maoismen, gonzalos tänkande, huvudsakligen gonzalos tänkande. Den ”nya rätttegångs”-farsen bekräftar ännu en gång hur imperialismen, reaktionen och revisionismen skälver av fruktan inför det offentliga framträdandet, i direktsändning, inför

den nationella och internationella pressen i tv-sändning, i vilken han kan uttala sig, och hur de försöker göra allt för hindra detta, med syftet att mörda Ordförande Gonzalo. Landsutförsäljaren, folkmördaren och fascisterna Toledo har därför befallt en summarisk rättegång - än en gång visande den obestridliga sanningen att klassdiktaturen inte känner några lagar - och därför vill de på intet sätt tillåta Ordförande Gonzalo att ha en rättegång där han kan underbygga, för att de vet att det vore en stor seger för den proletära världsrevolutionen och det skulle tjäna till att ytterligare entronisera gonzalos tänkande i världens folks sinnen och hjärtan.

Reaktionen har Ordförande Gonzalo i sina händer och de söker dra politisk fördel av gripandet; vad som måste göras är därför att demaskera och brännmärka dessa svarta planer, att försvara hans liv, tillämpa gonzalos tänkande, utveckla folkkriget för att Ordförande Gonzalo ska kunna uttrycka sig offentligt och i direkt form. Vad som måste göras är att upphöja slagorden: Försvara Ordförande Gonzalos liv! Ned med isoleringen! och Vi kräver att Ordförande Gonzalo får framträda offentligt, i direktsändning, inför den nationella och internationella pressen i tv-sändning, och att han kan uttala sig!

Slutligen, vill vi vid detta tillfälle uttrycka vår översvämmande revolutionära glädje och våra mest jublande hälsningar till den magnifika motkampanj som Folkets Befrielsearmé utvecklar just nu, allsidigt ledd av Partiet, besejrande reaktionens bloddrypande folkmördande horders inringnings- och tillintetgörelsekampanj, kallad ”Storm 5”, mot de revolutionära Stödbaserna i Ene- och Tamboflodens dalgångar.

Leve Ordförande Gonzalo!

Leve marxismen-leninsmen-maoismen, gonzalos tänkande, huvudsakligen gonzalos tänkande!

Leve Perus Kommunistiska Parti!

Leve Folkets Befrielsearmé!

Ett långt, långt liv till Ordförande Gonzalo!

Folkrörelsen Peru
December 2004

UTTALANDE FRÅN FOLKRÖRELSEN PERU

Hälsning från Vänskapsföreningen Sverige - det Nya Peru (VfSNP) till den internationella konferensen i Malmö

Vi i VfSNP vill först inleda med att uttrycka vårt varma revolutionära stöd och vår hälsning till denna internationella konferens. VfSNP har sedan sitt grundande aktivt arbetat för att ge sitt fulla och resoluta stöd åt folkkriget i Peru och dess ledning, Perus Kommunistiska Parti.

Vår position är klar; Perus söners och döttrars enda utväg från utsugning och förtryck är krossandet av imperialismen, huvudsakligen yankee, med folkkrigets landsomfattande seger och upprättandet av Folkrepubliken Peru.

Inför detta faktum har vi åtagit oss ansvaret att stärka och utveckla vänskapsbanden mellan de svenska och peruanska folken. Vi gör detta för att vi lever i en imperialistisk värld där ett fåtal lever i skimrande himmelsk rikedom och flertalet lever i ett inferno av misär och fattigdom, för sådan är världen i dag och ingen kan förneka det. Det är i denna värld som folket i Peru reser sig med vapen i handen för att krossa den imperialistiska dominansen. Därför kan inte folken i världen solidarisera sig med imperialisterna och deras lakejer, utan måste aktivt arbeta för att få slut på deras parasiterande helvete. Vi kallar det svenska folket att stödja den peruanska revolutionen och följaktligen sluta leden i försvaret av Ordförande Gonzalos liv, Anförare för Perus Kommunistiska Parti och folkkriget.

Vi åtager oss vår del i försvaret av Ordförande Gonzalos liv; därför fördömer vi och förkastar de lögnkampanjer som syftar till att mörda Ordförande Gonzalo och få slut på folkkriget. Vi fördömer och förkastar råtorna från den revisionistiska och kapitulationistiska högeropportunistiska linjen som bär huvudansvaret till Ordförande Gonzalos gripande; dessa eländiga revisionister har självmant valt sitt öde, att inför världens folk vara brännmärkta som förrådiska reptiler för all framtid. Och den farsrättegång som nu pågår är bara ett skådespel, en lögn, som syftar till att mörda Ordförande Gonzalo - och detta måste avslöjas. Vi kan inte tillåta detta!

Vi hyser inget tvivel om Ordförande Gonzalo och inte heller Perus Kommunistiska Parti, därför vill vi återge några aktioner som visar hur det peruanska folket försvarar sin anförare och sluter leden kring folkkriget:

Den 5 november

60 kombattanter från FBA intar staden Talaboso i San Martin; intagandet genomförs mycket disciplinerat i skydd av släckning av elektriciteten och telefonnätet, och över-

raskar fullständigt reaktionens väpnade styrkor som dessutom flyr i vild panik. Man genomför väpnad agitation och propaganda, konfiskerar elektronisk utrustning, genomför målningar och lämnar staden med röda fanor med hammaren och skäran på. Efteråt ger reaktionen order om att omedelbart skicka 500 soldater, vilka visar sig oförmögna att göra någon insats.

5 november

30 kombattanter från FBA intar genom inskeppning via en närliggande flod orterna Aucayacu, Rio Frio och Angasyacu i provinsen De Leoncio Prado. Kombattanterna genomför målningar av slagord och lämnar området med röda fanor med hammaren och skäran, minerade med sprängmedel.

7 november

Fanor med hammaren och skäran sätts upp centralt i staden San Martin de Porres. Fanan är två meter bred och tre meter lång, minerad med sprängmedel.

12 november

Målningar av slagord genomförs vid de lysande skyttegravarna av kamp, Canto Grande och Lurigancho, i Lima.

Försvara Ordförande Gonzalos liv!

Krossa den nya lögnkampanjen!

Ned med revisionismen!

Leve folkkriget i Peru!

**VfSNP
November 2004**

IMPERIALISTLAKEJERNA OCH ÅTERVÄNDSGRÄNDEN

Den gamla världsordningen skakas av kriser, kaos och krig på alla kontinenter, så också i Peru där folkkriget avancerar mot maktens erövring i hela landet, som en ledfynd för världens proletariat och folk. Toledos regering fortsätter samma politik som den fört tidigare, den politik den övertog från den avsatta Fujimorire-

Toledo åkallar herren

gimen, en fascistisk, folkmördande och landsutförsäljande politik, som inte på något sätt ligger i det peruanska folkets intressen. För att försöka komma ur sin situation måste regimen lösa grundläggande problem på ekonomins, politikens och det militäras områden. Problem som helt enkelt inte låter sig lösas. Samti-

digt avancerar folkkriget, under ledning av Perus Kommunistiska Parti (PKP), varje dag allt mer kraftfullt. På landsbygden blomstrar den nya makten, folkets makt, som en negation av det gamla Peru och som ett exempel för världens folk vad man kan erövra med en riktig ideologi, med marxismen-leninismen-maoismen, gonzalos tänkande, huvudsakligen gonzalos tänkande, med ett kommunistiskt parti och med folkkrig.

Under en lång period har Toledoregimen uppvisat positiva siffror, man har skrutit om en växande ekonomi och man har målat upp prognoser som vida överskrider den BNP-ökning som t.ex. den imperialistiska Europeiska Unionen uppvisar. Vad ligger bakom denna "tillväxt" och vad är sanningen? Sanningen är att den peruanska tillväxten, för det första, endast gynnar imperialisterna och en handfull inhemska blodsugare och inte på något sätt kommer det peruanska folket till del. Sanningen är, för det andra, att bakom glädjesiffrorna ligger ökad utskogning av det peruanska folket och en skamlös utplundring av landets naturtillgångar. Hela tillväxten åskådliggör bara på det mest horribla sätt hur underordnad den peruanska

ekonomin är imperialismen, huvudsakligen yankee.

Imperialismen är i krig och har haft ett ökat behov av naturtillgångar som den peruanska nationen kan förse den med, så den har köpt av företag som är verksamma i Peru, direkt ägda av imperialismen eller byråkratkapitalistiska, statliga eller privata, och har inte berikat den peruanska nationen med ett öre. Häri ligger pudelns kärna, att allt som händer i den peruanska ekonomin är för imperialismens tillfälliga och långsiktiga intressen och ingenting sker för att bygga upp en nationell peruansk ekonomi. Så när Toledo, eller någon av de andra inhyrda imperialistlakejerna i hans regering deklarerar tillväxtmål på 4-5 % så ska man ha klart för sig vem denna tillväxt gagnar.

Till detta bör läggas att det lilla man får in till statsbudgeten snabbt går förlorat i återbetalningar av lån. År 2003 lånade man sammanlagt 750 miljoner dollar för att betala av gamla lån, samtidigt som den sammanlagda skulden ökade från 30,5 miljarder dollar till 30,7 miljarder dollar. Detta trots att man lägger mer än en fjärdedel av statsbudgeten för att betala räntor på lånen. Alla dessa lån går till att betala projekt som även dessa endast skall tjäna de imperialistiska rövarna, som t.ex. Camisea (ett projekt som går ut på att bygga långa pipelines från det peruanska inlandet till kusten som den gamla peruanska staten har lagt miljarder på för att just förut nämnda rövare ska kunna roffa lättare och billigare.) Perus Kommunistiska

Partis grundare, Jose Carlos Mariategui, sade: **“den peruanska ekonomin är en kolonial ekonomi. Dess rörelse och dess utveckling är underordnad intressena och behoven hos marknaderna i New York och London. Dessa marknader ser på Peru som ett råvaruupplag och ett ställe att förlägga sina fabriker ... den får därför bara krediter och transporter för produkter som med fördel kan erbjudas de stora marknaderna”** eller som Perus Kommunistiska Partis allmänpolitiska linje, Demokratiska revolutionen, lägger fram **“Ordförande Gonzalo lär oss att den moderna peruanska ekonomin föds underkuvad av imperialismen, kapitalismens sista fas mästerligt karakteriserad såsom monopolistisk, parasitär och döende; imperialismen som även om den tolererar vårt politiska oberoende, enligt vad som tjänar dess intressen, kontrollerar den hela den peruanska ekonomiska processen; våra naturrikedomar, exportprodukter, industri, bank och finans; i syntes, suger den vårt folks blod, slukar vår energi som nation i formering och dessutom pressar den idag språngartat ur oss genom utlandsskulden, såsom den gör med andra förtryckta nationer.”**

Allt detta medan landsbygden fortsätter att släpa sig fram i feodal misär, i en ohelig allians mellan godsherrar och byråkratkapitalistisk storbourgeoisie. Fattigdomen på landsbygden är så utbredd att den är norm och livegenskapen fortsätter att hålla tillbaka den peruanska nationens formering. Det enda

FOLKKRIGET I PERU

Zoner utmålade som
"kontrollerade av PCP"

Exempel på aktioner

*..Sendero har vunnit inflytande i 50 bosättningar i Eneflodens dalgång... Den politiska kontroll som Sendero Luminoso (SL) vunnit i olika samhällen i Eneflodens dalgång, i Satipo... Enligt APRAs lagstiftare Luis Gonzales Posada behöver de väpnade styrkorna förslagsvis ytterligare 60 miljoner soles för att återställa ordningen i landets centraldjungel, speciellt i Eneflodens dalgång, Sendero Luminosos (SL) befriade område"

(Correo, limaupplagan, den 19 juli 2004)

3:e juni:
Överfall mot
marinkåren
och polisen

23:e juni: attack
mot militärlägre
i Cangari

20:e april:
Uppsättande av
fanor i San Antón

Lima: En mäktig kampanj
av agitation och propaganda
under hela perioden

Nedsläckning i provinserna
Huanucayo, Concepción och Jauja
av anledningen av den 24 årsdagen
av folkkrigets inledande.

Illustration utarbetad på grundval av rapporter ur den peruanska reaktionära pressen, april-juli 2004

som kan ändra på dessa förhållanden är den demokratiska revolutionen, en borgerlig revolution av ny typ, under ledning av proletariatet, som verkligen kan sopa bort halvfeodalismen genom att ge jorden åt dess brukare, genomförd genom folkkriget, i vilket fattigbönderna utgör huvuddelen i armén. Perus Kommunistiska Parti framlägger följande **“Denna godsägarväg uttrycks politiskt i den gamla staten genom gamonalismen; såsom Mariátegui säger, gamonalismen betecknar inte endast en social och ekonomisk kategori utan ett helt fenomen representerat inte endast av gamonalerna i egentlig mening utan det innefattar en lång hierarki av funktionärer, mellanhänder, agenter, parasiter, och så vidare och att den centrala faktorn i fenomenet är den halvfeodala storegendomens hegemoni i politiken och i statsmaskineriet mot vilken man går till attack vid dess rot. Och Ordförande Gonzalo framhäver uttryckligen halvfeodalitetens manifestation i politiken och i statsmekanismen, genom att förstå att gamonalismen är halvfeodalitetens politiska manifestation, på vilken denna regim av livegenskap håller sig uppe i vilken förmän och lakejer agerar representanter för den gamla staten i de mest avlägsna byarna i landet även om de byter utstyrsel allt efter den sittande regeringen; faktor mot vilken man riktar den demokratiska revolutionens spjutspets när det gäller agrarkriget.”** Således måste hela den gamla statens maskineri krossas för att krossa halvfeodalismen, den går inte att refor-

mera bort, och endast genom att föra den demokratiska revolutionen till slut genom folkkriget kan man sopa bort denna tillsammans med konfiskerandet av all feodal, imperialistisk och byråkratkapitalistisk egendom.

En nödvändighet för att den peruanska staten ska kunna krossa folkkriget och överleva som stat är att den omstruktureras, denna uppgift har Toledo ärvt från sin föregångare Fujimori och han har visat sig lika inkapabel att genomföra den. Den kan inte genomföras, för den gamla peruanska staten är rutten in i mörkret och vad de än försöker sig på kommer de att misslyckas. Denna stat är en historisk missbildning då den inte ens primärt existerar för att tillgodose sina inhemska blodsugares intressen (såsom den svenska imperialistiska staten) utan utländska sådana. Den har därför ingen som helst legitimitet hos det peruanska folket och med dess åtgärder är det samma sak. Den är dödsdömd och det enda den kan göra är att förlänga sin döendeprocess, vilket den dock gör med näbbar och klor, som en dödligt sårad best.

Ett uttryck för hur situationen blir allt mer svårhanterlig för Toledo och att de härskande inte kan styra landet så som de önskar är de återkommande “ministerkriserna”. Sedan Toledo fick makten (av CIA genom OAS) för 43 månader sedan har han drabbats av mer än ett dussin “ministerkriser”. Den senaste att avgå var premiärminister Carlos Ferrero, som suttit 409 dagar och var den som suttit längst på posten sedan

Premiärministrarnas varaktighet 1990-2005

Toledos utnämning. Sedan Toledo tillträdde har inte mindre än 48 ministrar passerat revy. Allt visar att rekonstruktionen av den gamla staten misslyckas helt och hållet. Den gamla staten är så fallfärdig att inga personalombyten kan rädda den.

Den peruanska reaktionen har under föregående år inlett den länge förbereda och sedan lång tid utannonserade “nya rättegången” mot Ordförande Gonzalo. Denna är ingenting annat än en fars som syftar till att genomföra mordet på Ordföranden. Sedan han greps har reaktionen planerat hur man ska kunna mörda honom. Sedan massornas protester, vapenaffären med FARC och mängder av skandaler hade tvingat CIA, genom OAS (Organization of American States), att byta ut Fujimori,

och tillsätta den ännu mer proimperialistiske “yankeen med indianmössa” Toledo, hamnade man i bryderiet hur man skulle kunna föra samma landsutförsäljande, folkmördande och fascistiska politik och samtidigt skenbart distansera sig från dennes politik. Därför var man noga med att utmåla Fujimoris handhavanden som “odemokratiska”, och samtidigt genomföra samma saker med en “demokratisk mask” för att försöka ge legitimitet åt den landsutförsäljande, folkmördande och fascistiska politiken.

Den femte november inleddes så denna fars till “rättegång”, som efter att den inleddes karaktäriserades av Toledo själv som “summerisk”. Ordförande Gonzalo är nekad rätten till försvar, domarna är utsedda för att döma honom (och betalda av imperialismen genom

Förenta Nationerna) och tillsammans med råttorna i den revisionistiska och kapitulationalistiska högeropportunistiska linjen, förrädare som sålt sig för en grynvälling, vill imperialismen och den peruanska reaktionen bara försöka ge legitimitet åt mordet på Ordförande Gonzalo och blåsa nytt liv i lögnhistorien om att han vill ha ett "fredsavtal". Därför måste vi spänna alla krafter till Ordförande Gonzalos försvar, ty förvaret av hans liv är förvaret av revolutionen, det är av avgörande betydelse för såväl den peruanska revolutionen som världsrevolutionen, för det handlar om försvaret av mänsklighetens mest grundläggande rättighet, rätten att göra uppror. Därför instämmer vi i parollerna **Försvara Ordförande Gonzalos liv! Ner med isoleringen! och Vi kräver att Ordförande Gonzalo får framträda offentligt, i direktsändning, inför den nationella och internationella pressen i tv-sändning, och att han får uttala sig!**

Rättegången ligger för tillfället nere, imperialismen och dess peruanska hantlangare håller på att koka ihop dess fortsättning. Vänskapsföreningen Sverige - det Nya Peru (VfSNP) tar som utgångspunkt vad Folkkrörelsen Peru etablerade den 20:e december för varje ny vändning i farsen: **"Vi upp-repar därför vårt avståndstagande, fördömande och förkastande av denna "nya rättegång", så väl som alla kommande "rättegångar", och hur många de än iscensätter och hur många domar de än vågar avkunna: för inget eller ingen kan göra dem giltiga, de kränker sitt eget reaktio-**

nära juridiska system och deras egen internationella rätts mest grundläggande normer, vilka de dagligen trampar på; men det som är av mest betydelse och av vidsträckt betydelse för oss, är att de försöker döma proletariats och folkets högsta rätt, att göra uppror, att göra revolution med folkkrig, medan de, de verkliga folkmördarna, har utsett sig själva till domare obevekliga i att försvara det ruttna och fallfärdiga system av exploatering och förtryck som dominerar Peru och hela världen. Det är rätt att göra uppror!"

Under föregående år har den peruanska reaktionen skakats av massprotester större än någonsin tidigare. Bara för att nämna några; det var en stor lärarstrejk, där hela sektioner av lärarfackföreningen SUTEP gick emot sina revisionistiska ledare och fortsatte strejka mot den gamla staten och dess betalda agenter i fackföreningsbyråkratin; CGTP (en arbetarfackförening) genomförde en stor strejk, med stora gatukonfrontationer mellan polisiära och militära styrkor på den ena sidan och strejkande arbetare på den andra; i staden Llave genomfördes massiva protester mot en revisionistisk borgmästare, där massorna till slut släpade ut honom och kort och gott slog ihjäl honom, med följd att stora militära styrkor var tvungna att kallas in för att "få ordning" i staden.

En nyhet som fick relativt stort genomslag i svensk press (för att vara nyheter från Peru) var det s.k. "nationalistupproret", också känt som "reservistupproret" eller "etnocacerist-upproret". Gruppens "uppror" gällde diverse om-

struktureringar i den peruanska militären som genomfördes under andra halvåret 2004 (mer om detta längre fram), och man lade fram krav på att vissa personer inte skulle avsättas från sina poster och att andra skulle få poster i generalstaben. Namnet Movimiento Etnocacerist betyder den Etnocaceristiska rörelsen och kommer från ordet etnisk, syftande på den indianska etniciteten, och namnet på generalen Andrés Avelino Cáceres, som utvecklade en gerillakampanj mot de invaderande chilenska trupperna under kriget 1879-1884, som hade utlösts av franska och brittiska intriger för kontroll av guano och salpeter. Gruppen består av huvudsakligen reservister och som de själva säger "veteraner i kampen mot terrorismen i höglandet", d.v.s. folkmördare

av värsta sorten. De har gjort sig kända för att föra fram en vulgär borgerlig nationalism, som i huvudsak går ut på att allt ont kommer från Chile och/eller judarna, och försöker spela på folkets patriotiska känslor och den peruanska nationens undertryckta ställning. De för fram paroller som förstärkande av företag, mot privatiseringar, stopp för handel med Chile, återinförandet av dödsstraffet (passande med tanke på den pågående rättegången) och legalisering av cocaodling. Bakom gruppen står en mängd f.d. generaler, bl.a. flera av Velascos (General som ledde en "nationalistisk" junta under nästan hela 70-talet) gamla generaler och olika rådgivare till den f.d. överbefälhavare Hermosa Ríos, varav vissa sitter i fängelse för korruption. Ansiktena utåt har varit

San Marcos universitetet i Lima under 80-talet. Partiets slagord på väggen lyder: NO VOTAR! PCP, på svenska RÖSTA INTE! PKP.

bröderna Ollanta och Antauro Humala som båda är f.d. militärer. Det var den yngre brodern som inledde det senaste "upproret" för att hans bror skulle få tillbaka sin anställning efter att denne hade fått sparken som militärattaché december 2004. De hade båda fått sparken tidigare och dömts till fängelsestraff efter ett liknande "uppror" 2001, men benådades av kongressen. Då kan man fråga sig hur dessa personer kan fortsätta inneha poster i armén, hur dessa "reservister" får gå runt i arméns uniformer och använda sig av arméns material? Självklart görs allt detta med militärens goda minne och hela upproret är ett resultat av militärens intriger för att stärka sin roll. Organisationen skapades av Montesinos, som tillsatte den äldre brodern till chef för reservisterna. Upproret 2001 kom till stånd när loppet var kört för Montesinos och han skulle fly landet. Mellan Montesinos och den äldre brodern ringdes minst 3 telefonsamtal dagen då "upproret in-

leddes" och Montesinos flydde landet samma dag.

Folkkriget marscherar framåt

Försvaret av Ordförande Gonzalos liv har under det gångna året förts fram över hela världen, och under den internationella aktionsdagen till försvar av hans liv, initierad av MPP (Folkrörelsen Peru), genomfördes manifestationer, möten, demonstrationer, flygbladsutdelningar, aktioner etc. på en mängd platser över hela jorden, från USA till Bangladesh. I Sverige genomfördes aktionsdagen av VfsNP med manifestationer i Stockholm, Malmö, Uppsala, Lund, Södertälje och Helsingborg, och sammanlagt 20 000 flygblad delades ut (se sidan 47 - 49 för mer information). Dock får vi inte slå oss till ro med den seger detta betydde, utan fortsätta att utveckla världskampanjen för försvaret av Ordförande Gonzalos liv, som anfö-

Polisen stormar San Marcos universitetet på jakt efter kamrater.

rarskap för den peruanska revolutionen, för folkkriget i Peru, ledfyrt för den proletära världsrevolutionen. Vi får aldrig se detta som en andra rangens uppgift, som om det skulle röra sig om vilken som helst politisk fånge, utan måste fast greppa den avgörande betydelse som försvaret har för världsrevolutionen i dess helhet.

Det främsta försvaret av Ordförandes liv görs genom folkkriget i Peru, genom tusentals kamrater som dagligen ger sina liv för Partiet och revolutionen, vars hela väsen är uppfyllt av att tjäna folket, av att sopa bort imperialismen, feodalismen och byråkratkapitalismen. I anslutning till "rättegångsfarsens" inledande genomfördes en mängd olika aktioner som rapporterades i peruanska media, vilka normalt lyckas tysta ner mycket av det som sker på landsbygden. Den 5 november intar 60 kombattanter från FBA (Folkets befrielsearmé) staden Talaboso i San Martín, intagandet genomförs mycket disciplinerat i skydd av släckning av elektriciteten och telefonnätet och överraskar fullständig reaktionens väpnade styrkor som dessutom flyr i vild panik. Man genomför väpnad agitation och propaganda, konfiskerar elektronisk utrustning och genomför målningar och lämnar staden med röda flaggor med hammaren och skäran på. Efteråt ger reaktionen order på att omedelbart skicka 500 soldater, vilka visar sig var oförmögna att göra någon insats. Samma dag intar 30 kombattanter från FBA, genom inspektion via en närliggande flod, orterna Aucayacu, Rio Frio och Angasyacu i

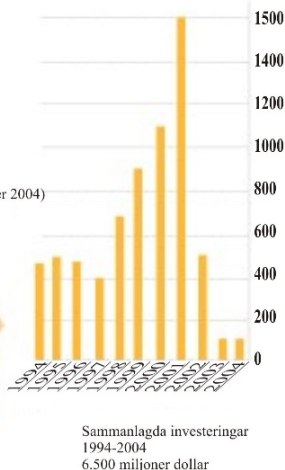
provinsen De Leoncio Prado. Kombattanterna genomför målningar av slagord och lämnar området med röda flaggor med hammare och skära, minerade med sprängmedel. Bara 2 dagar senare vaknar innevånarna i San Martín de Porres upp med en 2 gånger 3 meter fana, med hammare och skära, uppsatt i de centrala delarna av staden. Fanan är också minerad med sprängmedel för att hindra reaktionens vakthundar att ta bort den. Även vid fängelserna Canto Grande och Lurigancho, båda i Lima, genomfördes aktioner, med målning av slagord. Folkkriget avancerar i hela landet, den nya makten blomstrar och Folkets Befrielsearmé går från den ena segern till den andra. Som vi talade om i det förra numret av Nya Peru så inledde fienden en stor "inringnings- och undertryckningskampanj" mot den nya makten i slutet av 2003. Denna innebär nya massakrer på massorna av de folkmördande horderna i den gamla statens väpnade styrkor. Men Folkets Befrielsearmé igångsatte en segerrik motkampanj och imperialistlakejerna fick dra sig undan med svansen mellan benen efter att få smakat nederlag efter nederlag. Den nya makten fortsätter att stråla, mer trotsigt än någonsin, som ett bevis på folkkrigets universella giltighet.

Den 29 januari 2004 uppmärksammade den gamla peruanska statens "antiterroristpolis", DIRCOTE i "Informe No6", att folkets hårdslående aktioner lett till en dramatisk minskning av investeringarna i gruvindustrin. Stackars byråkratkapitalister, dessa feiga uslingar över-

Sociala konflikter i gruvnäringen

Investeringar i gruvnäringen (miljoner dollar)

ger nu sina projekt där förtrycket och utsugningen av arbetarna i gruvorna är svartare än i de avlägsnaste av gruvgångar, och man vet att när råttorna lämnar skeppet är det för att det sjunker. Förr i tiden i de svenska gruvorna, hade arbetarna med sig en liten fågel i bur som varnade ifall att det skulle bli gasläckage. När fågeln dog var det fara för arbetaren och det gällde bara att springa därifrån. Nu dör den "lilla fågeln" för imperialisterna, faran är här och nu är det deras tur att lägga benen på ryggen och lämna gruvorna till folket.

FBA å sin sida är i behov dynamit, verktyg och andra nödvändigheter för att kunna utveckla kriget. Gruvnäringen och byggindustrin är för FBA en outtömlig källa i dessa nödvändigheter

och man har konfiskerat tonvis med explosivt material, och förutom vapen och materiell finns här de djupaste och bredaste lagren av massorna och gruvarbetarnas kamp för sin befrielse kan inte vara någonting annat, i förlängningen, än en kamp för kommunismen.

Ytterligare en segerrik kampanj utvecklades av FBA fr.o.m. maj 2004, med kraftfulla aktioner på stridsfältet, som det storslagna bakhållet på kombinerade polis- och flottenheter i Aguaytía, Ucayali, den 3 juni; in-

trängandet i militärläget Cangari i Huanta, Ayacucho, den 23 juni; inträngandet i och erövrandet av mängder av städer, byar och orter i olika delar av landet och sabotage, som nedsläckandet av Huancayo vid firandet av folkkrigets 24-årsdag. Man har också utvecklat en massiv väpnad agitation och propaganda, där man hängt upp fanor med hammare och skäror, delat ut flygblad och annan verksamhet i Lima och andra städer i landet. Det senaste årets aktioner har varit så storslagna och förkrossande att reaktion och dess talesmän inte kan göra annat än att erkänna att de har problem. Partiets aktioner, genom FBA, skakar dem och deras gamla styre och stärker alla motsättningar bland dem. De är desperata inför folkkrigets frammarsch och förbereder

Ordförande Gonzalo har etablerat maosismen, som ny, tredje och högre etapp av marxismen.

nya folkmord, för det är den enda väg de känner.

Det är typiskt för deras stil att uttrycka sig på följande sätt; “för det första måste vi säga att Sendero aldrig blev totalt besegrat. Vi ser att det är riktigt att tala om en reorganisering. Fakta talar för sig själv. Om Sendero har genomfört upprepade attacker de senaste två åren, så är det det bästa beviset på att de har tillräcklig organisation” (intervju i Expresso med Jose Páez Bartra i det Centret för högre militära studier (CAEM) och i militärens arméhögskola, återgivet i Sol Rojo #25). Allt de säger är naturligtvis en del av deras arrangerade kampanj, i vilken det är väl känt att de önskar centrera makten hos “yankeen

med indianmössa”, Toledo, och hans regering vilka de facto är de samma som hade makten tidigare, samma väpnade styrkor under samma yankee ledning, sådana är de, de som för denna kampanj. Konkret är det ett uttryck för att folkkriget stärker alla motsättningar. Inom militären uttrycker vissa att de önskar en öppen militärregim samtidigt som de vill ha obegränsad befogenhet att begå mer folkmord. “Terroristgruppen Lysande Stigens återkomst de senaste åren måste leda till att göra om det “demokratiska systemet”... De

väpnade styrkorna vet vilka medel som måste användas, för de är de som har antisubversiv erfarenhet. Det är enkelt, ge dem lagen att använda och medlen för att skydda, så kan de fullgöra sitt uppdrag på ett sätt så att vi ej behöver döma eller fängsla fler officerare för att de uppfyller detta.” (interjuv med vicegeneralen Luis Giampietrie, Expresso 21 april 2004)

Den Nya Makten finns inte bara kvar, den expanderar och att även våra fiender tvingas att erkänna detta är ett bevis på att PCP, den Nya Makten, folkkommittéerna och stödbaserna växer. Ordföranden och “ledaren för 250 000 rondas” i självförsvarskommittéerna i

Ayacucho, Huancavelica och Apurímac säger; ”det är verkligen så att de finns på den vänstra stranden av Enefloden, nära senderistbastionen Vizcatán och det finns baser på följande platser; Los Nogales, Pampa Aurora, Paquicha-ri, San Miguel de Ene, San Juan de la Frontera vilka skakas om mycket hårt. Grupper på 30-40 beväpnade går runt och lurar folket.” (La republica 1 juni 2004) Partiets förra kampanj förde allt detta till ljuset, nu kan alla se det, även reaktionärerna. Nu erkänner reaktionen existensen av de ”befriade zonerna”. ”Den nationella antiterroristledningen är medvetna om det inflytande som Sendero har i 50 byar i Eneflodens dalgång... Den politiska kontroll som Lysande Stigen (SL) har i olika samhällen utmed Eneflodens dalgångar, i Satipo är ett resultat av regeringens förnekande attityd vad beträffar terrorismen, detta är deltagarna i Kommissionen för Kongressens försvarende eniga om.” (Correo de Lima, 19 juli 2004).

Reaktionen, som del av sin psykologiska krigföring, vilken leds direkt av yankee-imperialismen, söker ånyo att isolera Partiet från massorna; siktande mot att förneka att det handlar om **ny makt**, att här utvecklas en ny politik, en ny ekonomi och en ny kultur; att här utövar massorna under Partiets ledning makten. I sina lögnhistorier säger de att massorna skulle vara ”kidnappade”, att partiet skulle vara finansierat genom ”knarkhandel” vilket skulle förse dem

med ”250 miljoner dollar”, osv. osv. Men än en gång så är massornas förtroende för Partiet orubbligt, och det spelar ingen roll att de försöker förvanska verkligheten, såsom uttrycks i La Republica 25 juni 2004; ”de bosättare som sysslar med odling av kokablad,

Talaboso, efter att FBA intagit staden

har begärt Senderos beskydd mot banditer som rånar bönderna så fort de fått betalning av knarkhandlarna för sin skörd. Rebellererna lovade att ge detta mot att de fick information om Nationella polisens verksamhet i Ayacucho regionalpolis.” Allt reaktionen gör är att försöka förvränga verkligheten och det psykologiska kriget riktas för att förbereda opinionen för dess planer, men deras information är tvetydig och även ett återbevis på att Partiet har rätt och på folkkrigets utveckling.

Sammanfattningsvis: fienden erkänner existensen av stödbaserna, ”bastioner” och ”de skulle kunna kallas för baser”, där PKP har den ”politiska kontrollen”, ett flertal av dessa har existerat i över 15 år, och så finns de nya där ”bönder-

na samexisterar med Sendero”, det är så de säger. Allt detta är inom den strategiska jämvikten och den nya maktens framsteg och relativa stabilitet. Så ser vi att folkkriget marscherar framåt med fasta steg, att det uppfyller planerna, att det avancerar i att omringa städerna från landsbygden och i förberedandet av resningen i städerna, att det bygger upp maktens erövring i hela landet. Det långvariga folkkrigets utveckling, genom planer, visar på vår strategiska fördel och fiendens strategiska nackdel, just som Ordförande Mao etablerat. Partiet lär att FBA stärks ideologiskt och politiskt och att de höjer sin kampduglighet, att huvudstyrkan blir starkare för varje dag och att den ger hårda slag mot fiendens styrkor; de militära aktionerna har utvecklats och blivit bättre såsom vi kan se i de redan nämnda aktionerna av FBA. Att de kunnat stärka sin stridsduglighet, sin bevapning och sin effektivitet är för att de tillämpat gonzalos tänkande och därigenom har de haft möjlighet att erövra nya vapen och medel. Reaktionens verkliga problem, vilket för dessa typer inte har någon “lösning” är att PKP för ett rättfärdigt krig, ett massornas krig och med massornas stöd, att de har en militär teori så avancerad att det ej kan jämföras med någonting i historien, det är proletarietets. Det är teorin om folkkriget. De har maoismen och dess kreativa tillämpning till den peruanska revolutionens konkreta förhållanden, gonzalos tänkande, och de har ett Anförarskap; Ordförande Gonzalo, och ett Kommunistiskt Parti som är ett marxist-leninist-maoistiskt militariserat

parti som allsidigt leder revolutionens tre instrument (Partiet, Armén och enhetsfronten) och centralkommittén som Ordföranden skapat och som fullföljer planerna och leds av en Kamrat och runt honom sluter hela Partiet leden, en erkänd och beprövad ledning.

Folkkriget inte bara upprätthålls, det avancerar, och alla revolutionens tre instrument är idag mer härdade och bättre rustade att hantera framtidens problem, för problem kommer alltid att finnas, än vad man var innan struktureringen av den revisionistiska och kapitulationistiska högeropportunistiska linjen i fångelserna. Framtiden föds dagligen i de aktioner som genomförs, med den nya maktens utveckling och i härdandet av kadreerna. Vi vet kamrater att framtiden är på vår sida och ingen imperialist, reaktionär eller revisionist kan hindra den, men vi vet också att det är upp till oss att forma den, att det är upp till människan själv att förändra världen. Vi har förtroende för massorna, att de inte vill fortsätta leva i förnedrande utsugning och misär, att de är den mäktiga flodvåg som kommer att sopa bort imperialismen, reaktionen och revisionismen från jordens yta. Massorna i världen skriker efter revolution, det är upp till kommunisterna att leda dem och häri ligger Perus folkkrigs enorma betydelse. När man den 17 maj 1980 öppnade historiens portar med bly visade man vägen, och man fortsätter att visa vägen med sitt blod, trots allt kacklande från dem som ingenting gjort och som ingenting vill göra.

Vänsterpartiet och folkkriget i Nepal

(V) är en imperialistisk agentur

“Historien visar att krigen är uppdelade i tvenne slag: rättfärdiga och orättfärdiga. Alla krig, som tjänar framåtskridandet, är rättfärdiga och alla, som hindrar framåtskridandet, är orättfärdiga. Vi kommunister bekämpar alla orättfärdiga krig, som hindrar framåtskridandet, men vi bekämpar inte progressiva, rättfärdiga krig. Vi kommunister nöjer oss inte med att inte bekämpa rättfärdiga krig, vi deltar aktivt i dem. Vad orättfärdiga krig beträffar, är första världskriget, i vilket bägge sidorna kämpade för imperialistiska intressen, ett exempel. Därför bekämpade kommunisterna i hela världen beslutsamt detta krig. Sättet att bekämpa ett sådant krig är att göra allt som är möjligt för att förhindra det, innan det bryter ut, och, sedan det väl brutit ut, att närhelst det är möjligt bekämpa kriget med krig, och bekämpa orättfärdigt krig med rättfärdigt krig.”

-Ordförande Mao, ”Om långvarigt krig”

Under senare år har de blivit allt vanligare med rapporter från Nepal i media. Huvudtemat för dessa rapporter har varit utvecklingen av det nepalesiska folkets kamp under ledning av Nepals Kommunistiska Parti (maoisterna). Vi i VfsNP stödjer folkkriget i Nepal, då det är ett rättfärdigt krig som leds av ett parti vilket, precis som Perus Kommunistiska Parti, är medlem av den Revolutionära Internationalistiska Rörelsen (RIR). Imperialisterna här i landet, deras stat och alla deras lakejer är fiender till världens folk, utan undantag, och de önskar se Nepals

folks kamp krossad. Men då de, trots sin brinnande önskan om att motsatsen vore fallet, inte har förmågan att på egen hand öppet och direkt intervensera i Nepal, p.g.a. deras relativa svaghet, så söker de andra vägar att slå vakt om sina imperialistiska intressen och än mer för att kunna roffa åt sig en bit av kakan. Här träder en samling skabbiga loppättna hundar in på scenen, det avskum som kallar sig Vänsterpartiet. Vi har utarbetat denna text i syfte att ännu en gång avslöja Vänsterpartiet samtidigt som vi vill mana alla framstegsvänner att stödja

folkkriget i Nepal, och bekämpa de revisionistiska positioner som några försöker sprida inom RIR – positioner som undergräver det nepalesiska folkets kamp och tjänar imperialismens planer i världen.

Nepal är en förtryckt nation

Nepal är ett av världens absolut fattigaste länder och ett av de minst industrialiserade. Landet är halvkolonialt och halvfeodalt. Över 80 % av befolkningen arbetar inom olika grenar av jordbruket och av dessa är den överväldigande massan fattigbönder som lider under ett medeltida feodalt förtryck. Dock har det tänts ett hopp för massorna; i februari 1996 inleddes folkkriget i Nepal, inspirerat av folkkriget i Peru under ledning av Perus Kommunistiska Parti. Imperialismen gör allt för att den rådande ordningen skall bestå och får villig assistans den inhemska reaktionen och från revisionister både inom och utom landet. Här kommer det svenska Vänsterpartiet in i bilden och de spelar i Nepal synnerligen öppet rollen som imperialismens, byråkratkapitalismens och halvfeodalismens försvarare, för fortsatt folkmord, livegenskap och slaveri.

Nepal har sedan början av 1800-talet varit en dominerad nation, först av det brittiska imperiet som vid denna tidpunkt slog den expanderande nepalesiska statens armé och tog halva landets dåvarande landområden och fastslog gränserna för dagens Nepal (förutom vissa småområden som lämnades tillbaka efter den nepalesiska statens stöd vid krossande av indiska uppror mot

britterna efter det andra världskriget). Nepal var aldrig en formell koloni men Storbritannien upprätthöll och stödde den mäktiga Rana-”klanen” som från mitten av 1800-talet tog makten från kungen och förde en extremt bakåtsträvande och repressiv politik. Efter andra världskriget upprättades en monarki, med vissa parlamentariska inslag, och denna skulle stå sig fram till början av 1990-talet, då kungens makt minskades och ett flerpartisystem infördes, men i grunden förändrades ingenting. Nepal fortsatte att vara en halvfeodal och halvkolonial nation. Under denna tid, andra hälften av 1900-talet, kom Nepal att glida över i en annan plundrades händer, Förenta staterna. Efter att de brittiska imperialisterna hade körts ut ur Indien, efter att folket gång på gång hade rest sig mot dem, kom också deras inflytande i Nepal att minska. USA behövde dessutom stödjepunkter för att slå mot det då socialistiska Kina, och Nepal kom att spela en viktig roll i yankee-imperialisternas aggression mot Folkrepubliken Kina och inte minst mot det tibetanska folket, aggression vilken det reaktionära prästerskapet och adeln gav ivrigt bistånd. Under hela tiden hölls Nepals feodaler under armarna av de nya herrarna, samtidigt som viss industri började utvecklas, dock bara för att tillgodose imperialisternas och en handfull inhemska utsugares intressen och ingenting gjordes för att föra landet ur sin efterblivenhet och fortfarande är det under 3% som arbetar inom industrin.

Folkkriget

Nepals folk vill inte leva under ett medeltida förtryck, vill inte vara en kuriositet för hippieturister från imperialistiska

länder eller vägvisare åt bergsbestigare och vandrare från de samma. Nepals folk vill liksom andra folk se sin nation blomstra, vill se framåtskridande och industrialisering. Nepals folk vill sopa bort det feodala förtrycket, liksom det imperialistiska och resa sig med värdighet i byggandet av ett nytt Nepal, ett folkets Nepal, och för detta finns bara en väg. Denna väg, folkets väg, går inte via godsherrarnas och byråkratbourgeoisens parlament, utan den går via slagfältet, via det bitvisa krossandet och demolerandet av den stat som upprätthåller förtrycket och exploateringen och byggandet av den nya staten. Folkkriget är den enda väg som leder till befrielse från imperialismen, halvfeodalismen och byråkratkapitalismen – genom den demokratiska revolutionen som det första delmålet vilket måste följas av den socialistiska revolutionen och kulturrevolutionerna tills vårt slutliga mål Kommunismen. Detta massornas krig, lett av proletariatet genom sitt Parti, det Kommunistiska Partiet, är folkets hopp

och i detta ger de sina liv. År 1996 vändes ett nytt blad i Nepals historia och ett nytt kapitel öppnades med bly, då Nepals Kommunistiska Parti (maoister) (NKP(m)) inledde folkkriget. NKP(m) har snabbt fått ett omfattande stöd av den hårt förtryckta bondebefolkningen. Omfattande segrar har vunnits över hela territoriet och i strid med en dåligt utbildad och dåligt beväpnad poliskår har stora områden under kort tid hamnat under NKP(m):s kontroll och i denna bygger de upp egna institutioner och folkförsamlingar. Trots att den nepalesiska armén har fått nya vapen och ”antiterrorist”-utbildning från både Israel och EU så har folkkriget avancerat. Inte för så länge sedan spreds nyheten över världen att ”Kathmandu är omringat av maoisterna”, detta i kombination med en generalstrejk som enligt imperialisternas egna nyhetsbyråer lamslog affärslivet i huvudstaden.

Några kritikpunkter vad gäller NKP(m):s ledning

Massornas vilja till förändring och framåtskridande är gränslös och de har gett sina liv, skuldra vid skuldra med partimedlemmarna och kombattanterna, för att bygga ett nytt Nepal. De största hindren på vägen är som alltid de interna, enligt den dialektisk-materialistiska principen att det interna är avgörande och man måste se med oro på de revisionistiska problem som uppvisats av NKP(m):s ledning, vilka uttryckts bl.a. i de återkommande fredsförhandlingarna med den

Kalle Larsson med polisbeskydd i Bagarmossen, Stockholm.

gamla staten, men som alla ideologisk-politiska avsteg från marxismen tar de sig uttryck i alla aspekter av Partiets uppbyggnad, liksom i arméns och fronten/ den nya statens uppbyggnad. Perus Kommunistiska Parti (PKP) har, som röd fraktion inom den internationella kommunistiska rörelsen, fört en konstant kamp mot dessa högerpositioner och andra inom den Revolutionära Internationalistiska Rörelsen (RIR), av vilka båda partierna är medlemmar. Vi måste se med allvar på denna utveckling, ty om Partiet skiftar färg då kommer också kriget att skifta färg och partimedlemmarnas, kombattanternas och massornas oskattbart värdefulla blod har spillts för ingenting, ty den ideologisk-politiska linjen avgör allt - men vi hyser full tilltro till att det nepalesiska folkets bästa söner och döttrar kommer att krossa dessa revisionistiska och kapitulationistiska positioner och föra folkkriget framåt till landsomfattande seger, i världsrevolutionens tjänst – och därmed fullgöra den demokratiska revolutionen, utan uppehåll gå vidare till den socialistiska revolutionen och sedan genomföra successivt utvecklade kulturrevolutioner tills hela mänskligheten går in i Kommunismen. För det är genom folkkrig, förenade i ett globalt världsfolkkrig, under ledning av militariserade marxist-leninist-maoistiska Kommunistiska Partier, som vi kommer till Kommunismen, som mänsklighetens förhistoria äntligen kommer till ända och nya strålande perspektiv kan öppna sig.

*Tove Breitholtz,
folkfiende*

De teser som NKP(m) för fram angående “demokratien i det 21 århundradet” och hela dess förståelse av den grundläggande frågan om staten, proletariatets diktatur samt uppbyggnaden av revolutionens tre instrument (Parti, Armé och Front) uppvisar allvarliga problem som är mycket oroande och konkret är det nödvändigt att föra en ihärdig tvålinjerskamp med de nepalesiska kamraterna för att de med fasthet ska tillämpa marxismen-leninismen-maoismens, huvudsakligen maoismens allmänna sanningar. Av största vikt i detta sammanhang är att NKP(m) tar tydligt avstånd från den revisionistiska styggelsen RKP/USA och dess pamp

Avakian; annars kommer det att föras in på vägar vilka leder till att revolutionens landvinningar går förlorade. Men i detta sammanhang, kan vi inte nog understryka att huvudaspekten av folkkriget i Nepal är synnerligen positiv, det är ett rättfärdigt krig som är en del av världsrevolutionen; de meningsskiljaktigheter som finns med NKP(m) är ett uttryck för en motsättning inom folket och kan lösas med en korrekt tvålinjerskamp.

Revolution är den historiska och politiska huvudtendensen i världen idag. Vi befinner oss i den strategiska offensiven av den proletära världsrevolutionen sedan runt 1980, i inledningen av en ny stor våg av denna, en våg som går segerrikt framåt under maoismens vägledning och befäl, inom de 50 till 100 år som Ordförande Mao Tsetung etablerade som tiden för världsrevolutionens seger. Imperialisterna sprider sitt imperialistiska krig över

världen, från norr till söder, från öst till väst, under allehanda rubriker, som ”krig mot droger”, ”kriget mot terrorismen”, eller ”humanitära operationer”, men överallt de kommer möter de motstånd, för folken vill inte ha deras ruttna samhälle, världens folk vill slå upp portarna till en ny era och världsfolkkriget står sannerligen på dagordningen. Med folkkrigen i Nepal, Turkiet och framförallt folkkriget i Peru väglett av gonzalos tänkande, som världsrevolutionens ledfyr, ser vi exempel på en väg ut ur det helvete som det imperialistiska systemet innebär för världens folk, en väg ur utsugning, förtryck och förnedring, som bara existerar för att en försvinnande liten minoritet av blodsugare vill berika sig mer och mer på världsfolkens lidande. För att proletariatet och folket ska nå sin seger krävs det militariserade Kommunistiska Partier i varje land, för att inleda och utveckla folkkriget efter vart lands specifika förhållanden, baserade på marxismen-leninismen-maoismen, huvudsakligen maoismen. Varje revolution måste också utveckla sitt vägledande tänkande och ett anförarskap baserat på detta, i skoninglös kamp mot imperialismen och revisionismen som vill beröva proletariatet dess ledning.

Vänsterpartiet agerar som imperialisternas agenter i Nepal

Imperialismen har ett givet intresse av att sätta hinder i vägen för den nepalesiska revolutionens utveckling, eftersom dess seger skulle inspirera arbetar- och bondemassor över hela världen och tjäna världsrevolutionen. Den svenska

imperialismen och dess allierade i EU har i fallet Nepal bl.a. försökt använda sig av Vänsterpartiet för att stoppa massornas strävan för nationellt självbestämmande, för ”jorden åt dess brukare”, och för en nationell produktion.

Redan den 1a maj 2002 var Kalle Larsson, riksdagsman för Vänsterpartiet, i Nepal och höll ett tal på det dåvarande regeringspartiets möte i Kathmandu. Detta parti heter Nepals Kommunistiska Parti (förenade marxist-leninister) (CPN(uml)), men det är ett genomreformistiskt parti som under 1990-talet flera gånger haft regeringsmakten under kungen. I intervjuer i kvällspressen efter talet tar ”Kalle med K” direkt ställning mot det upproriska folket och för den rådande ordningen, genom att deklarerar att det största problemet i Nepal idag är ”maoisternas krig”. Alltså, att folket reser sig mot sina förtryckare är ett problem större än det förtryck de utsätts för, ett större problem än att stora delar av befolkningen inte har något att äta, ett större problem än att hundratusentals av det nepalesiska folkets döttrar skickas till bordeller i Indien, många gånger som barn, och ett mycket större problem än den imperialistiska underkuvningen. Detta kommer från en herre som kallar sig för revolutionär, marxist, ja, t.o.m. Kommunist. Men i Kalles värld, liksom i hans partikamraters, betyder det inte någonting mer än att vara en flummig revisionistisk konstruktion för att locka verkligt revolutionära ungdomar till organisationen så att dessa kan följa Vänsterpartiets frasrevolutionära kampanjer i det beståendes tjänst, istället för att på något sätt hota den rådande ordningen eller utmana statens

våldsmonopol. För Vänsterpartiet betyder inte revolution, såsom marxismen lär, en våldsam omstörtning av de rådande samhällsförhållandena, en våldshandling med vilken en klass störtar en annan och upprättar sin diktatur, utan en genom parlamentet och inom det rådande systemet *"snabb förändring"*. För dessa herrar och damer är marxismen inte *"proletariatets vetenskapliga ideologi"*, utan ett system som man kan använda lite när man vill för att författa upprop och flygblad, speciellt inom Ung Vänster, och för dessa individer är en Kommunist någon som tror på *"allas lika rätt"* och inte som marxismen lär, proletariatets bästa söner och döttrar, dess avantgarde organiserade i det Kommunistiska Partiet, revolutionens ledning.

På alla punkter de överhuvudtaget uttalar sig avslöjar de sig som ruttna revisionister, och det är inte på minsta sätt konstigt att de så öppen ställer sig på det rådande förtryckets och exploateringens sida i Nepal, för de är bara en imperialistisk agentur, skickad på uppdrag till Nepal för att försöka kväsa folkets upproriskhet.

I september 2004 skickade Vänsterpartiet och Ung Vänster på nytt en delegation till Nepal, ledd av den förhårdade revisionisten och partistyrelsemedlemmen Ulla Andersson. I ett uttalande om läget i landet, säger hon: *"På gränsen till politiskt och socialt sammanbrott och inne i ett inbördeskrig som ingen vinner på. Så kan man sammanfatta läget i Nepal just nu"*. Vad tror denna kretin, att man kan göra revolution utan att den gamla politiska och sociala ordningen faller, eller ligger problemet kanske i att Vänsterpartiet inte vill ha någon revolution? Kan de inbilla

någon av sina medlemmar att man under de antiimperialistiska krigen i Vietnam, i Algeriet eller i den stora nationella befrielseörelsen på 50-, 60-, och 70-talen, vilka man hyllar med jämna mellanrum, kunde genomföra detta och behålla de gamla ruttna politiska och sociala systemen. Det är inte bara reaktionärt, det är otroligt korkat.

"Kalle med K" är även med på denna resa, denna gång tar han än mer direkt ställning för en imperialistisk intervention av landet. Han kallar de fattigaste massornas krig för smutsigt och visar hela sitt förakt för proletariat och folket. Ordagrant säger han: *"Behovet av internationell uppmärksamhet är enormt. Det är uppenbart att det finns demokratiska krafter i Nepal som fortjänar vårt stöd. Nu är det dags för Sverige att på egen hand och i internationella sammanhang agera för att ge stöd till den nepalesiska demokratiörelsen och avvisa repressionen från kungaregimen och maoisternas smutsiga krig"*. De demokratiska krafter är det förut nämnda CPN(uml) - och dess likar -, som under sin regeringstid gjorde sig skyldiga till massiva repressalier på den fattiga lansbygdsbefolkningen, som mördade Kommunisterna och progressiva, som fortsatte välkomna såväl den imperialistiska som den feodala utsugningen och som är direkt ansvariga för folk mord. *"På egen hand eller i internationella sammanhang"*, betyder imperialistisk aggression; denna imperialistdrängs uttalanden uttrycker de svenska imperialisternas intresse av att blanda sig i Nepals inre angelägenheter för att, så man gjort i t.ex. Sydafrika, skaffa sig lokala legoknektar vilka i ett senare skede ska tjäna som verktyg

till en omfattande kapitalexport till landet. Denna fråga, hur den svenska imperialismen utprädat i områden utanför dess omedelbara räckvidd, är synnerligen avgörande att förstå för att riktigt kunna bekämpa imperialismen och avslöja dess politiska tjänare, såsom revisionisterna i Vänsterpartiet.

Vidare säger Ung Vänsters förbundssekreterare Tora Breitholtz: *"Under en av våra resor genom Kathmandu åkte vi över en bro där en bomb exploderade strax efteråt"*. Kanske fick detta förbundssekreteraren att dra sig till minnes vad Ordförande Mao sade: *"En revolution är inte som en middagsbjudning, eller som att skriva en essä, måla en tavla eller brodera; den kan inte vara så förfinad, så lugn och behaglig, så måttlig, snäll, artig, återhållsam och storsint. En revolution är ett uppror, en våldsakt varigenom en klass störtar en annan."*

Kalle har varit i Nepal även tidigare år 2004, i januari, denna gång i sällskap med Marie Fredriksson, EU-parlamentariker och alltså direkt arbetande i den västeuropeiska imperialistunionens administration, även denna gång under parollerna för "demokrati, fred och yttrandefrihet". Känns parollerna igen från yankee-imperialisternas krig i Afghanistan, Irak, etc.? Denna gång deltog de i en demonstration tillsammans med CPN(uml) och blev beskjutna av tårgas, för att ha beblandat sig i de nepalesiska härskande klassernas kamp om regeringsmakten. Åter skickar de en internationell skrivelse där de fördömer "både regeringens och maoisternas smutsiga krig" och jämställer åter det förtryckta folkets uppror med

den sittande regimens repression, allt till imperialismens, den rådande ordningens och en ur de härskande klassernas fraktions försvar.

Vänsterpartiets "alternativ"

Det finns ett uttryck; "för pengar dansar apan", vilket de svenska imperialisterna praktiserar och Vänsterpartiet fungerar som direkt förmedlare av "pengarna som får apan att dansa". År 2002 gav man över 250 000 kr och över 200 000 kr år 2003 (siffrorna för 2004 är inte tillgängliga), till olika organisationer knutna till CPN(uml). Cirka en halv miljon på två år låter inte mycket, men i Nepal är BNP/capita ungefär 1500 kr och med det i åtanke förstår man bättre hur dessa judaspenningar enkelt kan köpa legoknektar och inflytande. Naturligtvis, precis som här hemma, har revisionistpaketet en lämplig ursäkt: *"bidra med svenska erfarenheter av flerpartisystem i en monarki"*, organiserande studiecirklar! Är det inte fantastiskt! Dessa upplysta överklassvästeuropéer ska åka till Nepal och lära asiatiska arbetare och fattigbönder det finfina med parlamentarisk monarki! Och sen kommer svinpälsarna och försöker utmåla sig som internationalister, det är skamlöst. För det första, huvuddelen av de pengar som Vänsterpartiet förmedlar går direkt ner i fickorna på bossarna i CPN(uml), så att dessa ska tjäna den svenska imperialismens intressen. För det andra tjänar de projekt som genomförs med slantarna som blir över endast till att försvara den rådande ordningen, och då detta görs då ett folkkrig pågår, blir sådana projekt en del av det kontrarevolutionära

kriget. Vänsterpartiets "alternativ", som man alltså inte bara talar om utan konkret verkar för, är inget annat än vidmakthållande av det imperialistiska förtrycket men med ett större inflytande för de svenska imperialisterna.

Vänsterpartiet är en imperialistisk agentur. I sina uttalande säger de gång på gång att imperialisterna i den västeuropeiska imperialistiska unionen under tysk ledning måste göra något och att den imperialistiska staten Sverige måste spela en framträdande roll. De säger och gör vad som helst för att den rådande ordningen skall bestå, utan skam. Medan miljonmassorna i Nepal dag ut och dag in kämpar för att skapa sin folkrepublik, för att sopa bort imperialismen, feodalismen och byråkratkapitalismen och bygga ett värdigt liv, så attackerar de revisionistiska hundarna i vänsterpartiet dem för att föra ett smutsigt krig, fullständigt avslöjande sig som den rådande ordningens försvarare och som imperialismens utsända.

För att förstå Vänsterpartiet

Ledningen för Vänsterpartiet är inte en samling naiva småborgare som tror sig förbättra världen. De är mutade, köpta, förrädare som lever som parasiter på de smulor som imperialisterna kastar till dem från sina extraprofiter - vilka är möjliga tack vare den imperialistiska utsugningen av de förtryckta nationerna. Lenin beskrev fenomenet med stor precision: *"På den angivna ekonomiska grundvalen har den moderna*

kapitalismens politiska institutioner - press, parlament, sammanslutningar, kongresser o.s.v. - för de underdåniga och ödmjuka, reformistiska och patriotiska tjänstemännen och arbetarna inrättat politiska privilegier och allmosor, vilka motsvarar de ekonomiska privilegierna och allmosorna. Inkomstbringande och lugna poster i ett departement eller i en krigsindustrikommitté, i parlamentet och i olika kommissioner; i de "solida" legala tidningarnas redaktioner eller i de inte mindre solida och "borgerligt lydiga" arbetarföreningarnas styrelser - med detta lockar och belönar den imperialistiska bourgeoisin "de borgerliga arbetarpartiernas" representanter och anhängare."

Vänsterpartiet får för år 2005 över 35 miljoner kronor i partistöd från staten, till detta skall läggas en hel partihierarki finansierad genom kommuner och landsting, presstödet och en oändlig mängd andra bidrag. Låter uttrycket "man biter inte handen som föder en" bekant?

Vänsterpartiets huvudfunktion är att spela "radikal opposition" i riksdagen, men man har under hela sin existens som revisionistiskt parti alltid varit en knähund till socialdemokraterna; man tjänar endast till att leda klassen och folket in i reformistiska, harmlösa, återvändsgränder, bort från allt vad proletär revolution heter. De kampanjer som imperialisternas medier ibland genomför påstående att det skulle finnas "kommunister i Vänsterpartiet", utmålade folkpartisten Ohly som "kommunist", syftar endast till att sprida förvirring och att skapa illusioner hos framförallt revolutionärt sinnade ungdomar. Att djupare gå in på

Vänsterpartiets roll i Sverige är inte ämnet för denna text, vars huvudsyfte är att påvisa exemplet Nepal, men det är nödvändigt att understryka att Vänsterpartiet är och förblir en svuren fiende till de svenska proletariatet. Att Vänsterpartiet attackerar rättfärdiga krig och kamper är inget nytt och för alla som är bekanta det bottenlösa borgerliga klasshat med vilket man alltid angripit folkkriget i Peru, PKP och Ordförande Gonzalo - just för att det för sig om världsrevolutionens ledfyr, den röda fraktionen inom den internationella kommunistiska rörelsen och den störste levande marxist-leninist-maoisten - låter angreppen på det nepalesiska folket synnerligen bekanta.

Utan en ihärdig och skoningslös kamp, över hela linjen, mot opportunisterna kan man inte ens tala om kamp mot imperialismen

Vi har här synnerligen kort åter igen påvisat hur Vänsterpartiet tjänar imperialisterna. Det är nödvändigt för alla som önskar

tjäna den anti-imperialistiska rörelsens utveckling att föra en skoningslös kamp mot revisionismen och Vänsterpartiet som en del av denna. Utan en sådan kamp är det omöjligt att bygga en verklig anti-imperialistisk rörelse, och detta är vad som behövs idag på världsnivå: en anti-imperialistisk världsrörelse vägledd av marxismen av idag - maoismen. Därför är det än mer nödvändigt att framhäva folkkriget i Peru som ett strålande bevis på marxismen-leninismen-maoismens, huvudsakligen maoismens universella giltighet, och beslutsamt stödja det internationella proletariatets och världsfolkens kamp och inom detta folkkriget i Nepal.

Kontakta Vänskapsföreningen Sverige - det Nya Peru

- ✠ Lokalavdelning Stockholm: 073-5797126**
- ✠ Lokalavdelning Malmö: 073-7002647**
- ✠ VfsNP, Norden 52,252 79 Helsingborg**
- ✠ vfsnpnyaperu@hotmail.com**

INTERNATIONELL AKTIONSDAG

24 SEPTEMBER

Spanien

Som del av en kampanj, som började den 19 september, genomfördes olika aktiviteter i latino-områden. I centrala Madrid delades MPP-flygblad ut samt material om folkkriget i Peru.

På aktionsdagen till Ordförande Gonzalos försvar utförde andalusiska maoister målningar i Andalusien.

I centrala Madrid sattes affischer upp inför det föredrag med filmvisning som hölls till försvar för Ordförande Gonzalos liv och folkkriget i Peru.

Tyskland

Det hölls föredrag, utfördes målningar och tusentals flygblad delades ut med uppmaningen att försvara Ordförande Gonzalos liv.

Bangladesh

Olika organisationer satte upp affischer med anledning av aktionsdagen.

Solidaritets Kommittén till Försvar för Kamrat Gonzalos Liv! (SCDLCG) organiserade ett protestmöte och en demonstration på dagen, samt ytterliggare ett möte med kulturella uppträdanden, fotoutställningar och dokumentärfilmsvisningar på Dhakas universitetsområde på en ö nära Lärar- och Studentcentret på Dhakas universitet. På båda mötena deltog några ansedda personer och välkända journalister, folkledare och ledande kommunister. MPP:s och Italiens maoistiska Kommunist Partis dokument från September 2004 översattes och lästes upp den första oktober på det gatumöte vilket organiserades av SCD-LCG. Ännu fler uttalanden gjordes den 24 september.

Förenta Staterna

Aktioner utfördes i New York, framförallt i Queensområdet vilket har en stor andel peruansk befolkning; Jackson Heights och Elmhurst områdena fylldes med små spanska affischer. Några dagar innan genomfördes målningar i området Woodside Housing Projects.

Italien

Aktioner genomfördes i fem städer. I Milano gjordes en stor målning framför det peruanska konsulatet med tre av dagens slagord vilken var 9 meter bred och en meter hög. Detta fick stor genomslagskraft bland de peruaner som går dit för olika pappersärenden. I en annan aktion i samma stad sattes en stor fana upp vid en fest organiserad av den peruanska gemenskapen. Banderoller sattes upp på två ställen i Palermo, den ena med slagordet att försvara Ordförande Gonzalos liv och den andra stöd folkriget i Peru, nära en byggnad för invandrare. I Taranto sattes banderoller upp på en fällbro som förenar stadens två delar vilket gör den till en nyckelpunkt för rörelse, mitt framför ögonen på lokalen för Italiens marinkårs (OTAN) lokala högkvarter. På banderollerna stod "Försvara Ordförande Gonzalos liv, den största levande marxist-leninist-

maoisten idag, Anförare för PCP och vägledare för folkkriget mot yankee-imperialismen!” I Ravenna sattes banderoller upp med dagens slagord upp. Många porträtt på Ordförande Gonzalo sattes upp. De hade tillverkats av unga kamrater från den antifascistiska rörelsen. I Milano, Genoa, Palermo och Taranto hölls möten med massorna i solidaritet med folkkriget i Peru den 24 och de nästkommande två dagarna. På dessa visades en videofilm med Ordförande Gonzalos tal.

Frankrike

Tusentals flygblad delades ut på de viktigaste tunnelbanestationerna och i olika centrum.

Sverige

Vänskapsföreningen Sverige - det Nya Peru hade manifestationer i Stockholm, Helsingborg, Lund, Malmö, Södertälje och Uppsala. 20.000 vfnsp-flygblad delades ut.

Danmark

Vänskapsförbundet Danmark – Folkrepublik Peru under formering (VDPF) distribuerade flygblad och litteratur i Köpenhamn.

Ordförande Gonzalo 1963, en tid då den röda fraktionen bildades och åtog sig rekonstitutionen av Perus Kommunistiska Parti

***"Politisk makt växer ur
en gevärspipa"
-Ordförande Mao***

www.maoistisktforum.se

VfSNPs material finns numera på maoistiskt forum.
Läs utvalda artiklar och äldre nummer.
Studera folkkrigets utveckling.